

הידברות

עונת שבת

www.hidabroot.org
תפוצה: 293,350 עותקים

פרשת כי תשא | גיליון 643 | כ"א באדר א' תשפ"ד

לתגובות: oneg.shabat@htv.co.il

להפצת העלון: 073-222-1388

שאל את הרב

הג"ר אברהם יוסף שליט"א

האם מותר לי להשאיל את הרכב שלי לאדם שאינו שומר שבת?

העברת רכב למחלל שבת בכל צורה אסורה, שעל זה הוזהרנו "ולפני עיוור לא תיתן מכשול". וגם אם זה רכב של חברה, אסור להעביר כדי שלא יחלל שבת, אף על פי שבלאו הכי הוא מחלל שבת.

האם מותר לקרוא לאח ואחות באותו שם שמתאים גם לבן וגם לבת (למשל יונה, שמחה, עדי, שחר...)?

השם קובע לאדם הרבה בהנהגתו לאחר שנכנס בין הבריות, ולכן לא טוב לערבב שם בנים לבנות או להיפך, גם אם יש לו משמעות כפולה. וגם בשמות שהדבר נהוג מדורי דורות, אין לעשות כך במשפחה אחת. והיה לי אף מקרה של חתן וכלה בשם זהה, והוספנו לחתן שם, כדי לא לבלבל.

בנפתולי החיים

תנודות שונות מלוות את חיי האדם במסלול עבודתו הרוחנית. האם אפשר לתקן שוב ושוב?

מורנו הגאון הגדול הרב זמיר כהן שליט"א ראש ישיבת 'אבני נזר'

אחת הפרשות העמוקות בתורה היא בקשת משה רבנו: "וְעַתָּה אִם נָא מִצְאֵתִי חַן וְרַחֲמֶיךָ, הוֹדַעְנִי נָא אֶת דְּרָכְךָ וְאֶדְעָךָ וְכוּ' הֲרַאֲנִי נָא אֶת כְּבוֹדְךָ, וְתִשׁוּבָת ה' אֵלָיו: 'אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל פְּנֶיךָ, וְקָרָאתִי בְשֵׁם ה' לְפָנֶיךָ, וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמֶיךָ אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם". חכמי תורת הסוד, והרמב"ם במורה נבוכים, האריכו לבאר פרשה זו, שכולה סודות מדרכי ההנהגה העליונה עם בני אדם. אולם כאן נתבונן בסיום דברי ה' יתברך למשה רבנו: "וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן, וְרַחֲמֶיךָ אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם". "וְחַנּוּתִי מַלְשׁוֹן חַנּוּתָהּ, וְרַחֲמֶיךָ מַלְשׁוֹן רַחֲמִים וְהַמִּיּוּה פְּנִימִית, כְּמוֹ בְּרַחֵם, לְחוּס עַל הָאָדָם וְלֹא לַגְּמוּל לֹא כְרַשְׁעָתוֹ. אֲךָ מֵהַ כְּחוֹנָה בְּמִילִים: "אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן", אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם". האם לא די היה במילים "וְחַנּוּתִי וְרַחֲמֶיךָ אֶת הָרְאוּי לַכֹּף"?

אולם עידוד גדול יש כאן לאדם שנכשל בחטא ושב בתשובה, והוא חי בפחד באומרו לעצמו: הרי כבר נכשלתי בעבר בחטא הזה ושבתי עליו בתשובה אמיתית, והייתי בטוח שלא אשוב לחטא הזה לעולם, והנה עתה מעדתי שוב ונפלת. האם יש לי כפרה? ומתוך כך עלול להתייאש מעצמו ולשקוע באותו החטא לעולם.

גילה הקדוש ברוך הוא במילים אלו, שעל אף שהכל גלוי וצפוי לפניו יתברך, ויודע הוא שאדם זה שעושה כעת תשובה מכל הלב, עתיד להיכשל שוב בחטא, ושוב לעשות תשובה, בכל זאת, מאחר שכעת תשובתו אמיתית, וגמר בדעתו בהחלטה גמורה שלא לחטוא בזה יותר, "וְחַנּוּתִי" - כעת, "אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן" בעתיד כאשר ישל שוב ויעשה תשובה, "וְרַחֲמֶיךָ" - כעת, "אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם" - בעתיד.

הנה, כשהגדיר הרמב"ם את מהות התשובה (פ"ב מהלכות תשובה ה"ב), כתב: "ומה היא התשובה? הוא שיעזוב החוטא חטאו, ויסירונו ממחשבתו (כלומר מהתכונן לחזור עליו), ויגמור בלבו שלא יעשה עוד,

עלון טעון גניזה | נא לא לקרוא במהלך התפילה

זמני כניסת ויציאת השבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
18:54	18:14	17:01	ירושלים
18:52	18:15	17:18	תל אביב
18:53	18:14	17:10	חיפה
18:54	18:16	17:20	ב. שבע

המטבע הנדיר

מתנה יוקרתית!
מטבע במהדורה מוגבלת
ובהנפקה ייחודית
לשותפי הידברות

פרטים בהמשך...

מטבע מציל חיים

השנה זוכים לשמירה פי 3
מכל משחית ומחבל!

בעיה בחיים, מסתכלים למעלה, נזכרים בקב"ה שהוא כל יכול, וזו הייתה כל המטרה של המחסום שיש לנו בחיים - להיזכר בקב"ה, להתקרב אליו, להתחזק. ולכן אם במקום להתקדם באמונה ובמצוות, אנחנו מחפשים סגולה שתעשה לנו חיים קלים, פספסנו את כל הפואנטה.

כשהרב שך זצ"ל, מנהיג הדור הקודם, נשאל על ידי אדם שזקוק לרפואה וסיפר לו שהלך ל"באבא" והדבר לא עזר, השיב הרב בנחרצות: "תורה ותפילה אלו הם הכלים שאנו מכירים. חוץ מהם - אין שום דבר אחר בעולם!", ובזה חתם את הדיון. ובעניין נוסף דומה, השיב הרב גם כן "להתחזק בתורה ובמצוות ולהתפלל עוד ועוד, ומן השמים ירחמו. זו דרכנו, זו ולא אחרת".

אין הכוונה שאין לעשות סגולות. סגולה שכוללת תפילה כמו אמירת פרקי תהילים, מעוררת רחמי שמים, וכן סגולה שכוללת לימוד מוסר או חיזוק במצווה כמובן גם כן מעוררת רחמים ומוסיפה זכויות. סגולה שכוללת פעולות שלא בהכרח מביאות לקרבת השם - כל עוד יש לה מקור בספרות חז"ל, ייתכן שהיא אכן מסוגלת להועיל, וכן היא מסוגלת לחזק את תחושת הביטחון ביצועת השם ולמלא בתקווה. אלא שצריך לתת לסגולות את המקום הפרופורציונלי, ולא לעשות מהן משהו שהן לא. עם כל העיסוק בסגולות, אסור לשכוח את ההתחזקות האמיתית. הרי ברור שאם ה' שולח קושי לחייו של האדם, המטרה היא לעורר אותו לחיזוק באמונה ובטחון, תפילה, תורה, מעשים טובים ומצוות. לא נשמע הגיוני כל כך שבורא עולם ישלח קושי לאדם רק כדי שהוא ישם על היד צמיד אדום עם אבן כחולה, או יאכל ריבה...

מרגישים שהמזל שלכם חסום? עשו את הסגולה הבאה, והיכוננו להיפרד מכל הצרות שלכם

עם כל הכבוד לסגולות, אלה שכמובן יש להן מקור בספרות חז"ל, לא באנו לעולם הזה כדי לעשות סגולה. אם כשיש לנו איזשהו קושי בחיים, תקיעות, דברים שלא מסתדרים כמו שרצינו, והפתרון הרוחני היחידי שאנו מתרכזים בו זה סגולה, אז כנראה שלא הבנו את המסר. התקיעות בחיים לרוב נועדה לעורר את האדם להתחזקות בתורה ובמצוות, ולא כדי לחתוך תפוח אדום בליל שבת או להכניס שוק עוף לכיס הז'קט. אם מחללים שבת, מדברים לשון הרע על ימין ושמאל, מזלזלים בצניעות, וחושבים שעם הסגולה הכול יבוא על מקומו בשלום, אז יש לנו בעיה. המעצור שהקב"ה שם לנו בחיים, לא נועד כדי שנבצע סגולה כזו או אחרת, אלא כדי שנתעורר לתשובה, נתחזק במצוות, נתקדם עוד צעד בעבודת השם. כשיש

תקועים שנים בשידוכים? בקושי מצליחים לגמור את החודש? רוצים לקנות דירה, אבל מצב העובר ושב מודיע לכם שזה חלום באספמיה? יש בעיה רפואית והרופאים מדברים על ניתוח? אל חשש, הסוף לכל הבעיות ב-2 דקות של ביצוע סגולה. כמה קל, לא? הוקס פוקס, והישועה כבר בדרך אליכם. ואם תרצו שזה יגיע במשלוח אקספרס, אז תצטרכו לעשות את הסגולה פעמיים ביום.

מי לא אוהב סגולות? זה קליל, לא דורש התחייבות ארוכת זמן, לא מכביד יותר מדי. לרוב דורש מעשה חד פעמי או לפרק זמן מוגבל. ממש פתרון קסם נוח. לא פלא שזה תופס. אולי קצת נסחפנו? אולי הלכנו עם זה קצת רחוק מדי?

הרב יצחק פנגר

זה אפשרי

כלומר, אם אנו עובדים על הנושא של לשמוח במה שיש לנו, ולהודות על כל הטוב שסביבנו בעזרת השם - "בעבור זה אקווה להתמדת טובותיך".

אבן דרך חמישית: הרגע המאושר בחיי האדם עלי אדמות

הגענו לסוף, הרגע המאושר ביותר בחיי האדם - "מרגלא בפומיה דמרחן החזון איש זצ"ל לומר (רגיל היה הרב החזון איש זצ"ל לומר): "אין לך רגע מאושר בחיי האדם עלי אדמות כאותו רגע שהאדם זוכה ומכניע את עצמו לקב"ה" (מהגאון ר' חיים בריס זצ"ל, מעשה איש עמי צג). הייתם מעלים על דעתכם שזה יהיה הרגע הכי מאושר בחיי האדם? אני לא. אבל כולי תפילה שאזכה לחוות את זה. באמת להתבטל לרצון השם, להבין שהכול לטובה, לקבל הכול בשמחה וליישם את כל מה שלמדנו עד כה.

מתוך ספרו החדש של הרב יצחק פנגר "זה אפשרי".
לרכישה היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

ב. כיצד אפשר להמשיך את הטובה? "וכן בעניין ההודאה על הטובה נאמר (תהילים נ"ב, י"א) "אודך לעולם כי עשית ואקווה שמך כי טוב נגד חסידך". פירוש אודך על הטובה שעשית עמדי, ובעבור זה אקווה להתמדת טובותיך" (שם).

בשבועות הקודמים פירטנו על אבני הדרך לאושר פנימי, וכעת נביא את השתיים האחרונות.

אבן דרך רביעית - שתי עצות

א. כיצד להינצל מייסורים? בספר "שערי תשובה" של רבנו יונה הוא מביא דרך, כיצד אפשר להינצל מצרות ומייסורים, אפילו אם הם ראויים לבוא על האדם, וכך הוא כותב: "ואם תמצא את החוטא תלאה ותקרה אותו צרה ויצדיק עליו את הדין ויקבל המוסר באהבה, יהיה זה לו למגן מן הייסורים הרבים הראויים לבוא עליו. כמו שנאמר (תהילים ע"ו, י"א) 'כי חמת אדם תודך שארית חמות תחגור'" (רבנו יונה - שערי תשובה שער ד' אות יב).

כלומר, כשקורות צרות, רבנו יונה מכנה זאת "תלאה". אם אנו נתעלה ונבין שהכול לטובתנו, נצדיק עלינו את הדין ונקבל אותו באהבה (בינינו, אין לנו ממש בריה. זה או שנרבי עם מה שיש, או שנקבל את זה באהבה. וברור שהדרך השנייה עדיפה) - אזי מה שיקרה בעזרת השם "יהיה זה למגן מן הייסורים הרבים הראויים לבוא עליו".

רוצים לזכות ב-500 שקלים לקניות בהידברות שופס?

ענו על סקר הקוראים של ענף הידברות בכתובת <https://did.li/alon24> בקוד ה-QR המצורף, ו-3 הקוראים שיענו בגורל יזכו כל אחד בשובר על סך 500 שקלים

הפצה ולוגיסטיקה
טליה זכריה, אסתר שמיר

עריכה גרפית
שני מויאל

עורכות משנה
דבי רייכמן,
שולי שמואלי

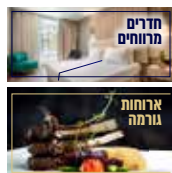
עורך
דודו כהן

הידברות
אנף לבת

הרצאות מרתקות מעוררות השראה

הרב ליאור גזר | הרב יצחק כהן

חדרים
חזותיים

ארוחות
גורמה

שבת פרשת ויקהל | חמישי-שבת | כ"ז-כ"ט אדר א' | 7-9.3
מזח פרטי למלון | טרסט שמש גדולה | משחקיה לילדים

חדרים אחרוניים הבטיחו מקומכם עמנו <<
073-222-1-270

אכילה בשבת

האם מותר לערבב את החמין, ומתי צריך לסגור את חנות המכולת?

בשבתות החורף, ישנם אנשים שמתפללים בבוקר בשעה מאוחרת, וחוזרים מבית הכנסת בשעה 12 ויותר, שזה אחר חצות היום של שבת. האם מותר לאכול סעודת שבת לאחר חצות היום, או שזה נחשב כמו צום, כי לא אכל עד עכשיו?

יש איסור להתענות בשבת. וגם אם לא מתענה עד הלילה, אלא רק עד לאחר חצות היום – גם כן אסור (שולחן ערוך סימן רפ"ח סעיף א'). אמנם אם טועם משהו קודם חצות, כגון ששותה כוס תה בבוקר, או מסיים את התפילה לפני חצות ועושה קידוש לאחר התפילה וטועם משהו – מותר לאכול את הסעודה הגדולה גם לאחר חצות היום.

בליל שבת אני רוצה לערבב את החמין כדי שלא יישרף, וגם לקחת מעט לאכול, האם מותר לעשות כך כאשר החמין מונח על הפלטה, או שיש איסור בזה?

אסור לערבב את החמין כאשר הוא על הפלטה, אף אם הוא מבושל כל צרכו, משום איסור מגיס (שולחן ערוך סימן ש"ח סעיף י"ח). ואף להוציא מהתבשיל בכף, אפילו אם התבשיל מבושל כל צרכו, האשכנזים מחמירים לאסור אם התבשיל נמצא על הפלטה (משנה ברורה סימן ש"ח סעיף קטן ק"ז). ולספרדים מותר להוציא בכף אם התבשיל מבושל כל צרכו, אפילו כשנמצא על הפלטה (ילקוט יוסף סימן ש"ח סעיף מ"ג). ודעת הבן איש חי שגם להוציא בכף אסור (ש"ת רב פעלים חלק ג' סימן מ"ד). ומכל מקום דעת מרן הגר"ע יוסף בצוק"ל לאסור לערבב את החמין מדין מגיס, ולהתיר להוציא בכף מה שרוצה, כמו שנאמר בילקוט יוסף הנ"ל.

מה הדין לגבי משחק שמורכב מאותיות, וצריך להרכיב מילים מתפוזרות של אותיות כמו פאזל וכדומה, האם יש בזה איסור כותב בשבת?

נחלקו בזה פוסקי זמננו. יש אוסרים, ורק אם ילד קטן משחק בזה אין למחות בידו (שמירת שבת כהלכתה פרק ט"ז סעיף כ"ד, ומנוחת אבהה חלק ג' אות כ"ב). ולהלכה נראה שמותר להרכיב אותיות זו לצד זו, ואין לזה דמיון לכתובה, ואין דרך כתיבה בכך. אמנם במקום שבו קושרים את האותיות עם חוט וכדומה, יש לאסור מדין עובדין דחול (אחי מורי הגר"מ אשכנזי, אשמרה שבת חלק א' סימן י"ב אות א', ג').

האם מותר לעשות עסקים ביום שישי סמוך לשבת, או שנחשב לעשיית מלאכה?

מעיקר הדין, המיקל יש לו על מה שיסמוך. אמנם כתב מרן הרב עובדיה (חזון עובדיה שבת א' עמוד מ"ב בהערות) שכל זה הוא באופן שיש לו אחרים או בני ביתו שעוסקים בביתו ומכינים לו צרכי שבת.

האם מותר לחנויות מכולת וסופרים להישאר פתוחים עד סמוך לכניסת שבת, או שיש בזה משום איסור מלאכה?

מרן הרב עובדיה (שם) פוסק שהדבר פשוט שחנויות מכולת שמוכרות כל מיני מאכל ומשקה, נחשבות לצרכי שבת, ומותר להן למכור עד סמוך לכניסת השבת. ומכל מקום יש להקפיד שהעובדים לא יחללו שבת מחמת כן, אלא יסגרו את החנות כשעתיים או שלוש קודם השבת, בזמן שהעובדים יספיקו לשוב לביתם ולהתארגן קודם השבת, ולהגיע לבית הכנסת בזמן.

האם מותר לצאת מחוץ לעיר ביום שישי כדי לשבות בעיר אחרת?

אסור לנסוע בערב שבת לעיר אחרת שרחוקה שנים עשר קילומטר (שלוש פרסאות), אלא אם כן לקח צרכי שבת עמו, או שבאותה עיר הכינו לו צרכי שבת (גמרא סוכה דף מ"ד) ואם מוזמן להתארח ומבשלים בשבילו, אין איסור זה.

רבות התחבטו המפרשים, להבין ולבאר, את חלקו של אהרון ביצירת העגל, המתואר באורך בפרשה זו.

אולם, הזוהר הקדוש קובע, כי חלילה לייחס לאהרון קדוש ה' מעשים כאלו, ומגלה בעניין זה דבר נורא: היוצרים הבלעדיים של העגל היו שני מכשפים ידועים, בניו של בלעם בן בעור ומראשי הערב רב שיצאו ממצרים, ששם יונוס ויומברוס. שכן בשעה שלקח אהרון את הזהב שפרקו ישראל מעליהם, היו אותם מכשפים מלחשים בפיהם ומושכים רוחות רעות מסטרא אחרא, ובכך יצא אותו העגל. רוח טומאה אחת ירדה בצורת שור ורוח אחרת בצורת חמור, ושניהם היו כלולים יחד בעגל. מלפניו שור ומאחוריו חמור. בזאת תובן עוד כוונת הפסוק, המציין את תגובתו של העם בראותם העגל: "ויאמרו, אלה אלוהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים" - שלא נאמר 'זה אלוהיך' אלא 'אלה' משום שכאמור העגל היה מורכב משני חלקים, שור וחמור, ועל שניהם אמרו הערב רב שחלילה הם שהעלו את ישראל ממצרים.

עירוב של כוחות אלו לא היה לחינם, כי קליפת השור מייצגת את כוחו של עשיו, ואילו החמור הוא כנגד ישמעאל. השור מסמל את הרצח, והחמור את החומריות והתאוה. ובשעה שכוחות אלו מעורבים ופועלים יחד, יש לאל ידם להזיק לישראל, רחמנא ליצלן. ומפני כך הזהירה התורה שלא לחרוש בשדה בשור וחמור יחדיו, כי בזאת הוא מעורר את כוחם של המזיקים הללו.

מה מעורר את כוחם של המזיקים?

מדוע אסור לחרוש בשור ובחמור, ואיך הגיב האדמו"ר לקריאת המואזין?

תגובת האדמו"ר לקול המואזין

דברי הזוהר הקדוש הם לימוד זכות-גדולה על כלל ישראל, אשר לא חטאו באופן פעיל בעוון העגל, אלא הערב רב, שעלה ממצרים על כרחם של ישראל, עשה את מרבית חלקי החטא, ואילו ישראל רק נכחו במעמד זה, ועיקר הקטרוג עליהם מתמצה בכך שלא מחו ולא התנגדו למעשים אלו (אור החיים).

עם זאת, גם הסכמה למעשי רוע נחשבת לישראל לעוון הדורש כפרה, שאין לך כל פורענות שבאה על ישראל שאין בה מעט מחטא העגל (מסכת סנהדרין). ובזמננו, קודם ביאת המשיח, שהפורענות באה מכוח גלות ישמעאל אשר עניינה חומריות ותאוה, הרי שיש להיבדל מכל זיק ובלד של תאוה האסורה על פי התורה הקדושה.

אמנם, ככל שהולכים הדורות ועוברים, קטן הקטרוג על ישראל ומתמעט, מתוך ריבוי הצרות והפרעות שעברו כבר. ובהתייחס לכך, ראוי לציין עובדה מעניינת: באחד מן הימים, הגיע האדמו"ר בעל ה"בית ישראל" מגור זיע"א אל רחבת הכותל המערבי, ושמע את קריאת ה"מואזין" המוסלמי שעל גבי הר הבית זועק בקול רם. שאל האדמו"ר את אחד ממכריו, אשר הבין את השפה הערבית: "מה הוא צועק שם כל כך?!" ענה לו: "הוא מזכיר את חטא העגל, שכן גם בספר הקוראן מובא סיפור חטא העגל".

נענה האדמו"ר ואמר: "אם כך, אין זה קטרוג כלל. משום שכבר הגיד הרבי מקאצק ז"ל, שחטא העגל נמחק ונסלח כבר לגמרי".

מתוך ספר "שיח יצחק", לרכישת ספרי הרב יצחק בצרי, היכנסו להידברות שופט או חייגו: 073-222-1250

כנסו לסקר קוראי העלון, מלאו אותו במשך 3-5 דקות בלבד, ואולי תזכו בשובר על סך 500 ₪ לרכישת ספרים ומוצרים בהידברות שופט*
 *בין המשיבים יוגרלו 3 שוברי זכיה!

לקבלת השאלון 073-2221388

קוראי עלון הידברות, זה הזמן שלכם להשפיע!

קשה לכם להתפלל שחרית? (ב')

למה צריך להתפלל שלוש תפילות ביום? 3 עובדות שיעזרו לכם להיפרד מהכרית

2. כמו קורבן בבית המקדש. לאחר חורבן בית המקדש, כשפסקה עבודת הקורבנות, שנועדה לקרב ולחבר בין בני ישראל לבורא עולם, התפילות תפסו את מקומם של הקורבנות. תפילת שחרית מחליפה את קורבן התמיד של שחר, שהיה מוקרב בזמן בית המקדש.

התפילה והקרבנות הקורבנות מכונים "עבודה", כנגזרת של המילה "עבד". מדוע עבודת התפילה והקורבנות מבטאת את העבודות שלנו אל ה' המהר"ל מסביר זאת בספרו "נתיבות עולם", כי בדומה לעבד שהוא ורכושו שייכים לאדונו, כך גם עבודת הקורבנות והפנייה אל ה' בתפילה מבטאים את ההתמסרות אל ה' ואת התחושה שאני וכל מה ששלי - שייך הוא אל ה'.

כמו כן, התפילה מבטאת את קבלת מלכותו של ה' על המתפלל, וכן את התלות של המתפלל בה', בדומה לעבד אל מול אדונו.

3. זמן של ייחודיות. התפילה היא נקודת זמן של חיבור ודבקות אל הבורא. התפילה נועדה לטובת האדם, מקרבת אותו אל ה' ומורידה אליו שפע רוחני וגשמי. שלוש התפילות מהוות שלוש תחנות ביום של הטענה רוחנית מחודשת. ועם זאת, לכל אחת מן התפילות ישנה ייחודיות משלה. בתלמוד הירושלמי (מסכת ברכות, פרק ד, הלכה א) מובא: "מהיכן למדו ג' תפילות? רבי שמואל בר נחמני אמר: כנגד ג' פעמים שהיום משתנה על הבריות. בשחר צריך לאדם לומר 'מודה אני לפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי, שהוצאתני מאפלה לאורה'. במנחה צריך אדם לומר 'מודה אני לפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי, כשם שזכיתני לראות החמה במזרח, כך זכיתי לראות במערב'. בערב צריך לומר 'יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, כשם שהייתי באפלה והוצאתני לאורה כך תוציאני מאפלה לאורה'."

מסלול חייהם של האבות הקדושים ודרכם בעבודת השם תואמים במהותם לתפילה אותה תיקנו. אברהם אבינו יצא מאפלת תרבות האלילות והזריח את אור האמונה בבורא עולם. על פי הסוד, הבוקר זהו זמן של חסד. וכך מהותה של תפילת שחרית, אותה תיקן אברהם אבינו, היא הודיה על חסדי השם ועל היציאה מאפלה והסתר לאורה.

יצחק אבינו נולד לעולם שידע אמונה מהי. הוא נולד לבית קדוש, והתקדש בעקידה. הצהריים זו עת בה השמש יוקדת וחזקה, כאור האמונה בתקופתו של יצחק אבינו. וכך מהותה של תפילת מנחה, אותה תיקן יצחק אבינו, היא הודיה על כך שהכול מתנהל כסדר על מי מנוחות.

יעקב אבינו עבר חיים מלאי תלאות וייסורים, חייו היו למסכת של חושך ואפלה. הערב הוא זמן של דין וחשכה. וכך מהותה של תפילת ערבית, אותה תיקן יעקב אבינו, היא ביטוי של אמונה ותקווה שהקושי הינו זמני ובורא עולם יוציאנו מאפלה לאורה.

האתגר השבועי

התפללו השבוע לפחות פעם אחת שחרית. מתפללים, אבל בבית? השתדלו השבוע להתפלל בבית הכנסת, לפחות פעם אחת. את המינון ניתן להעלות בהדרגה.

"אין דבר שלם יותר מלב שבור"

למה אסור לשכוח את הטראומות שלנו, ומה צריך לעשות איתן?

בפרשה שלנו מתוארת נקודת השפל בקשר של עם ישראל עם הקב"ה: שבירת לוחות הברית שקיבלנו בהר סיני. הלוחות השבורים מייצגים את החטא, את הפספוס, את הרגעים המביכים של הריקוד סביב עגל הזהב.

מעניין שבהמשך, הקב"ה מצוה לשים בארון הברית שבקודש הקודשים במקדש, לא רק את לוחות הברית שקיבלנו ביום הכיפורים בהר סיני, אלא גם את אותם שבירי הלוחות של הלוחות הראשונים, למרות שהם כל מה שהם מייצגים. "לוחות ושברי לוחות מונחים בארון" (מנחות צ"ט). מדוע? למה לא לעבור הלאה? מה הטעם בשימור של שבירי הלוחות?

יש כאן עניין יסודי ומהותי בהתייחסות לטראומות, וזה גם עניין מהותי בחינוך. לפעמים מתייחסים לטראומות ולקשיים שעברנו כאל דבר נורא שצריך רק לשכוח. זה נכון, אבל באופן חלקי. כי כמו שאמר האדמו"ר מקוצק: "אין דבר שלם יותר מלב שבור". אנחנו נושאים איתנו גם את השברים של חיינו. הם לא רק מזכירים לנו טעויות מהעבר, אלא גם מזכירים לנו את היכולת לתקן, להתחיל מחדש, לבחור נכון ולהתקדם. לכל אחד מאיתנו יש שבירי לוחות מנופצים שהוא נושא עמו. אכזבות, טראומות, בושה וכאב. אני לא מציע לזלזל או לדלג על השלב של הכאב. יש דיני אבלות, שבהם מתעסקים עם הכאב. מובן שצריך גם להפיק לקחים כדי למנוע טרגדיות כאלו בעתיד. יש בלוח השנה ימי אבלות על החורבן, האישי והלאומי. אבל החיים שלנו לא אמורים להפוך להיות "מפעל הנצחה". אנחנו צריכים לכאוב ולבכות, אבל, עם הזמן, למצוא דרכים לעבד מחדש את האירועים, באופן שנוכל גם לתת משמעות ולראות איך אפשר לצמוח מהם. הרב יוסף יצחק גייקובסון, היטיב לבטא את התועלת הזו, וכתב בזה הלשון: "מי שחוה טראומה בחייו, נדרש להתמודד איתה, ולמצוא את הפנימיות שבו. לקחת את השבר ולהפוך אותו לשיקום. אדם כזה משיג שיקום פנימי הרבה יותר. השטחיות כבר לא עובדת על בני אדם האלו... יש בהם עומק נפלא, כי נלקחה מהם הרדידות, השטחיות. הם כבר ראו את כל השקר ועברו את זה... הם נאלצו לעבור מסע אותנטי מאוד כדי למצוא בנפשם את האור כי טוב, למצוא את 'שבירי הלוחות' שבחייהם ולהכניסם לארון. זה יתרון האור מן החושך" ("סוד הגלות והגאולה", עמ' 368).

את אירועי העבר לא ניתן לשנות, אבל בתהליך שכולל הרבה התבוננות ממקום בוגר, ניתן לייחס למפרע משמעות אחרת לאירועי העבר, לשלב אותם בסיפור של צמיחה וגדילה. אפשר לתת משמעות שבה גם הצרימות הופכות להיות חלק מההרמוניה. לא מייפיים ולא מטייחים את הצרימות והקשיים, גם לא מדחיקים אותם, אלא אחרי שמכירים בהם ומתאבלים עליהם, מנסים לעשות דיאלוג עם השבירות שבאמצע, להפוך גם אותן לחלק מההרמוניה של הלחץ, דרך ההבנה של החלק שלהן בבניה ובאיחוי שהצלחנו לעשות בזכות השבר הטראומתי.

הדברים נכונים עבורנו, כעם, סביב הטראומות הלאומיות שלנו, והם גם נכונים עבור כל נער מתבגר שעבר גם הוא מה שעבר. כל עוד הוא מדיחק זועם, יכולות הניהול שלו פצועות ופגועות, אבל תהליך עיבוד מחדש (בהתבוננות, עם ליווי מקצועי) יכול לאפשר את תחילתו של תהליך התיקון.

לרישית ספרו החדש של הרב דן טיומקין "ADHD כוחות העל של ילדי הקשב", הנסו להיבררות שופס או חייגו: 073-222-1250

בימים של אתגרים והתמודדיות זה הזמן לשבת של הידברות

שבת מעצימה באווירה של קירוב לבבות וחיזוק הגוף והנפש ביחד נחזק ונתחזק וביחד ננצח!

חדרים מפוארים

ארוחות עשירות

הרצאות מרתקות

לפרטים נוספים: 073-222-1-270

במלון רמדה נתניה
לבת
התחזקות

בהשתתפות הרב יצחק פנור והרב אבנר קוואס

שישי-שבת | פרשת פקודי | ה'ו' אדר ב' | 15-16.3

"אמא,

מתי כבר הולכים לבית הספר?"

רשת בחי הספר ששננה את כללי המשחק

מהי שיטת "פינלנד סקול", ומדוע היא גורמת לילדים לקום בשמחה לבית הספר? כך הפכה רשת מעוף מבית ספר קטן למעצמת חינוך מצליחה. רוצים שגם בסביבתכם יוקם בית ספר בשיטה זו? ביכולתכם להשפיע

הידברות לא עוצרת לרגע, והיעד הבא לשנה הבעל"ט הוא טירת כרמל. מלאכת שיפוץ המבנה בשיאה, וכך גם הרישום.

זה הזמן להבטיח לילד שלכם חוויה לימודית ערכית מהמעלה הראשונה.

לצד סניפים אלו ייפתחו סניפים נוספים בערים נוספות ברחבי הארץ: ירושלים, פתח תקוה, אשקלון ועוד, בהתאם לדרישת תושבי העיר ובהתאם לרישום.

להרשמה לשנת הלימודים תשפ"ה חייגו *9057

ההרשמה בעיצומה!

תנו להורים לדבר

גלית

אמא של אוריה מכיתה א', מעוף טבריה:

"הילדים מוציאים הביגה השמחה גדולה. גדלים ואסוגה כבוד הדדי, זכרים ופסיקד שטייה. אורדים השיטה חדשנית וטעינית, הצונג אסוד וקסוב ועם האון אמה והחוננה"

שירה

אמא של אביאל מכיתה א', מעוף טבריה:

"הוא ציבה חמוס אכל אמה שמחפשא את הכי טוב עבור הילד שלה. כיף אכאנא את הערכים שמקנים אורדים, את האהבה שלהם והצונג והקצו השמחה בא חוקר אפי ספר"

רות

אמא של מיקה מכיתה ב', מעוף אשדוד:

"היא הספר שטייה את כל חוקי המשחק הביה"ס אמהינה גכניס, זכרים והוא אורדים. אני נואה ירדה שטייה הביגה שמחה, זו ירדה שזכה אאוד ולהאשיר אשטי"

נורית

אמא של אדאל מכיתה ד', מעוף אשדוד:

"חשוב אנו אאוד שהביה אנו אמהינה חאקוס שטאף אמצוינה אאודיג השיטה ייחודיג, והטנר כך אמהר אכרכים, אצאנו את החאקוס החאקוס, החאקוס הכי טוב שאני יכולה אנה אפי אפי"

יש מקום אחד, מזמין נעים, שמצא את הדרך לגרום לילדים לקום בבוקר בשמחה לבית הספר, שם מקנים לילדים כישורי חיים שאיפה למצינות יחד עם חינוך לערכים, מסורת וכבוד הדדי.

נשמע דמיוני ותלוש במקצת? ובכן, הכירו את רשת מעוף בשיטת פינלנד סקול. מוסדות חינוך בהתאמה אישית לילדיכם. אתם לא תפסיקו לרוות נחת, והילדים לא יפסיקו לספר לכם עד כמה הם נהנים בלימודים.

הקניית כישורי חיים

בתי הספר של "רשת מעוף" שעל ידי ארגון הידברות, בנשיאות ובעידודו של הרב זמיר כהן שליט"א, נבנו בהשראת מערכת החינוך המצליחה בפינלנד. החינוך בשיטה זו מכוון להעצמת התלמיד תוך הקניית מצינות לימודית, כישורי חיים וצמיחה תמידית. עמודי התווך של השיטה הם יצירת מוטיבציה לימודית, עידוד הסקרנות והחקירה ובניית מערכת חינוכית מהנה וחוויתית. כך הילדים נהנים לבוא לבית הספר, כל בוקר מחדש.

על מנת לשמור על רמה לימודית גבוהה ויחס פרטני לכל תלמיד, בכל כיתה יש עד עשרים וחמישה תלמידים. כך, כל אחד מקבל את היחס האישי שלו ומתקדם בקצב הנכון עבורו. מבחנים ושיעורי בית נעשים במסגרת בית הספר, על מנת לעודד למידה נכונה ויעילה.

בנוסף, מגוון רחב של חוגים משולבים כחלק ממערכת הלימודים. רובוטיקה, יוגה, קפוארה, תרפייה בחיות וקולינריה הם חלק מסדר היום ברשת מעוף, מה שמקנה לתלמידים שעות של יצירה, חוויה ושחרור, בשילוב עם שאיפה למצינות בלימודים.

משנתו של הרה"ג זמיר כהן שליט"א

הגאון הרב זמיר כהן שליט"א, ראש ארגון הידברות, שמלווה באופן אישי את הרשת מיום היווסדה, פנה בקריאה לציבור: "הורים רבים בארץ מצאו את עצמם נבוכים במשך שנים רבות, לאן לשלוח את הילדים. מצד אחד המשפחה לא דתית, ואין בידם לשלוחם ללמוד בתלמודי תורה, למקומות שההורים כולם אברכים. ומצד שני, אינם מוצאים בתי ספר איכותיים ברמה הנדרשת, שיעניקו גם חינוך לערכים שההורים מזדהים איתם מאד, אמונה ויסודות היהדות, עבודת המידות ושליטה עצמית, כיבוד הורים וכבוד הזולת וכו', וגם רמה לימודית גבוהה בכל התחומים.

בשיחה שקיימנו עם הרב זמיר כהן שליט"א, שמענו את דבריו הנלהבים על רשת בתי הספר הייחודית: "עם ישראל צריך להבין, חינוך הוא לא רק ידע וציונים, חינוך הוא בעיקר ערכים. עם ישראל הוא העם שהביא את מיטב הערכים לאנושות כולה, ערכים של אהבה ומסירות, נתינה וחסד, ערכים של דרך ארץ. כיבוד הורים, ועוד".

הרשת מתרחבת

לצד בית הספר באשדוד שנפתח לפני 3 שנים, בתחילת השנה הנוכחית נפתח ביה"ס בטבריה, והתגובות לא מאחרות להגיע. הרישום לשנה"ל הבאה בעיצומה, וכבר ישנן שתי כיתות א' מלאות.

כמי ששואפים להוביל למצינות חינוכית ערכית בכל רחבי הארץ,

בשביל חינוך טוב צריך מעוף

ההרשמה לשנת תשפ"ה בעיצומה!

בית ספר למצינות בשיטת "פינלנד סקול" *9057

9 אשדוד 9 טבריה 9 טירת כרמל
חדש! ירושלים, פתח תקוה, אשקלון

"אנחנו נכנסים לדירות ורואים סירים משמחת תורה ומקררים עם תולעים"

על לביא פועלת יחד עם צוות מתנדבים כדי לנקות דירות של מפונים משדרות ולהכין אותן לקראת שובם הביתה. פלטות על השיש, סוכות בחצר ומקררים עמוסים באוכל משמחת תורה - אלו רק חלק מהדברים שמקבלים את פניהם, וישנם גם המקרים הקשים

/// מיכל אריאלי ///

ותר ויותר משפחות מהדרום שבות בימים אלו לבתיהן. לכאורה אלו נתונים שהיו אמורים לשמח, אבל מסתבר שיש כאלו שהדיבורים על כך מעלים בהם נורות אזהרה. כזו היא, למשל, יעל לביא.

יעל, מורה במקצועה ומעצבת אירועים, מתגוררת בירושלים ולכאורה רחוקה מאזור הדרום, אך כבר חודש וחצי שהיא חושבת על המפונים שעומדים לשוב לבתיהם, ומבינה שזה לא יהיה קל בכלל, שכן הבתים שמכים להם אינם מצוחצחים, בלשון המעטה, אלא בתים שננטשו בבהלה, ומאז לא דרכה בהם רגל אדם. מיותר לפרט איך הם נראים.

על ידי אנשים שעושים אותה אך ורק למען המטרה. לשמחתי הרבה הצלחנו לגבש צוות מצוין שעובד בעילות, מנקה בכל יום כמה דירות, ובעת הצורך גם יוצר קשר עם הדיירים כדי להתעדכן ולשמע מהם על בקשות מיוחדות או על דברים נקודתיים שיש לשים לב אליהם.

יש מפונים שחוששים מכך

שאנשים זרים ייכנסו לבתיהם?

"כן, אנחנו שומעים לפעמים חששות כאלו, וכמובן לא דורשים מאף אחד לפתוח לנו את ביתו, אלא רק מדגישים שאנחנו לא נכנסים לחדרים הפרטיים, ועובדים באמת כדי להכין את הבית לקראת בואם. לפעמים מסתבר שהם אפילו לא זוכרים איך השאירו את הבית, וכשמבינים את המצב הם בדרך כלל נותנים אישור. אגב, בחלק מהמקרים יש לנו בעיה אחרת, כיוון שהמפונים

נמצאים למשל באילת או בים המלח, ואין להם דרך למסור לנו את המפתח כדי שניכנס לדירתם. במצבים כאלו אנחנו צריכים להפעיל את מלוא היצירתיות, ואני חייבת לציין שעם ישראל מתגלה בשיא תפארתו, כשבדרך כלל אנחנו מאתרים מהר מאוד אנשים שמתנדבים להעביר לנו את המפתח, וכך מתאפשר לנו להיכנס ולטפל בדירות."

בימים אלו נתקלת יעל מקרוב במשפחות שחוזרות לבתיהן, וכן מתוודעת למשפחות נוספות שעומדות לעשות זאת. "את חלקן אנחנו גם פוגשים בשטח, ורואים את ההתרגשות הגדולה שאוחזת בבני הבית, אחרי שחוזרים לבית שלא היו בו זמן כה רב. אני רק חושבת איך היו רואים את הבית שלהם אם לא היינו מגיעים אליו קודם, ומקבלת מרץ מחודש כדי להמשיך לנקות את כל שאר הבתים, לפני שכל התושבים יחזרו."

ובאופן אישי, איך את מצליחה למצוא זמן עבור זה?

"כיוון שאני מעצבת אירועים, יש לי בתקופה זו פחות הזמנות, וממילא אני פנויה למשימה", היא מסבירה בפשטות, "אבל מעבר לכך, אני חייבת להודות שהניקיון, עם כל הקושי, יוצר בך תחושת התמכרות, ולא רק אני אומרת את זה, אלא כל מי שנמנה על הצוות שלנו. אמנם העבודה הפיזית קשה ביותר, ואחרי חודש וחצי של ניקיונות אני מרגישה שהגב כמעט שבור, גם מבחינה רגשית זה לא פשוט. אבל כשאתה יוצא מבית אחרי כמה שעות שהברקת אותו והבאת אותו למצב של ניקיון כשהוא מדיף ניחוחות, אתה מרגיש תחושת סיפוק מדהימה שאי אפשר להסביר אותה במילים. זו גם הסיבה שהמתנדבים שלנו מתייצבים כאן שוב ושוב. כי זו תרומה אמיתית והרגשה שאין שנייה לה."

שבהם לא מסירים את האוכל שנדבק לסירים, זה כבר הופך לפעמים לכמעט בלתי אפשרי."

יעל גם מציינת שהיו מקרים שנכנסו להם במיוחד ללב, כמו משפחות שראו על ביתן שאינן אמידות כלל, אך למרות זאת המקרר היה מלא ועמוס במאכלים ובמוצרי מזון, כיוון שנערכו לחג. "רוב המוצרים התקלקלו לחלוטין", היא אומרת בכאב, "לפעמים נאלצנו להכין את בני הבית לכך שגם המקרר התקלקל, כיוון שבמהלך ימי המלחמה היו הרבה מאוד נפילות חשמל, ובנוסף, בחלק גדול מהמקרים התולעים נכנסו למנוע והרסו אותו מבפנים."

חלות על השולחן ופלטת על השיש

"יש לי קרובי משפחה בשדרות", משתפת יעל, "וזמן קצר אחרי פרוץ המלחמה, חזרו חלקם לבתיהם כדי לקחת מהם חפצים שונים. שמעתי מהם באופן אישי על תחושת ההלם כשהבינו איך השאירו את הבית ומה עבר עליו ביתיים. הסתבר שכיוון שכולם נמלטו בבת אחת וכלי שום הכנה, הם לא הספיקו לטפל בשום דבר, אפילו צלחות הקורנפלקס עם החלב נותרו על השולחנות, עם להקת ברחשים שחגה מעליהם. פתאום הכתה בי המחשבה שאנשים בסופו של דבר ירצו לחזור לבתים שלהם, והמראות שיקבלו את פניהם לא יהיו מלבבים. הבנתי שחייבים להכין את הבתים לקראת חזרתם של המפונים ולתת להם לפחות את הניקיון והטיפול הראשוני."

יעל לא רק חשבה, אלא גם החליטה לעשות מעשה. במהלך החודש וחצי האחרונים היא מגיעה בקביעות לשדרות, יחד עם צוות של עוזרים ומסייעים. יחד הם נכנסים לדירות ומבצעים את עבודות הניקיון היסודיות ביותר. "אנחנו מתמקדים בעיקר בסלון ובמטבח, שאלו שני החדרים שמקבלים את בני הבית ויש בהם הכי הרבה עבודה", היא מסבירה. "לחדרי השינה אנחנו לא נכנסים בדרך כלל, כדי לשמור על הפרטיות, אך במידה שמתעורר צורך או שמבקשים מאתנו, אנחנו עושים גם את זה."

המראות, לדבריה, קשים מאוד. "היו בתים שבהם ראינו על השולחן את החלות שנותרו משמחת תורה, את נר ההבדלה ובקבוק היין, ובחצר היו סוכות שעדיין עמדו על תילן. היו בתים שראינו בהם פלטות עם סירים מלאים. כי בעלי הבית כל כך מיהרו, אז הם רק הוציאו את הפלטה מהחשמל וברחו. במקרים רבים מאוד אנחנו נאלצים לזרוק לפח לא רק את האוכל המתולע והמלא בעובש, אלא גם את הסירים עצמם. מסתבר שאחרי חודשיים

פתאום הכתה בי המחשבה שאנשים בסופו של דבר ירצו לחזור לבתים שלהם, והמראות שיקבלו את פניהם לא יהיו מלבבים. הבנתי שחייבים להכין את הבתים לקראת חזרתם של המפונים

תחושה של סיפוק

איך אתם מגיעים למשפחות, ואיך הן שומעות עליכם?

"בתחילה פרסמנו ברשתות החברתיות, בקבוצה של תושבי שדרות, אך מהר מאוד זה התחיל להתגלגל, וכיום פונים אלינו באמצעות טופס ייעודי. במקביל, אני גם מקבלת פניות מאנשים שמציעים את עצמם כמתנדבים לצוות הניקיון. אני חייבת להדגיש שלא כל אחד יכול להצטרף לצוות שלנו, כי חשוב לי שהעבודה תהיה באמת יעילה ותבוצע

ולקשיב וללמוד, גם אם קשה לו הדבר, ואינו רוצה בכך. אני חושש, שכאשר יעלה בן המלך על כס המלוכה, הוא ינקום בי על כל זאת, ורע ומר יהיה גורלי".

אמר המלך למחנך: "כשאתה בא לחנך את הבן שלי, תכניס ללב שלך אהבה כלפיו. תחשוב מחשבות טובות עליו, תרצה את טובתו, ואז תפעל מהמקום של מידת החסד. כשאתה תכניס אל לבך את מידת החסד, מידת החסד יתכנס גם אל הלב שלו, ויהיה לבו פתוח אליך וישמע את דבריך באהבה. וכשמידת החסד תשכון בלבבות, אף אם תטעה לפעמים, לא יתרחש נזק מחמת הטעויות".

אם אתה בא ומנסה לחנך את הילד מתוך כעס, אתה מכניס אל הלב שלך את מידת הגבורה, ואז הכעס יעבור גם אל הלב של הילד, והוא לא ירצה לפתוח את לבו אליך ולא יקבל את דבריך.

אל תחשוב בלבך, הילד הזה בעייתי כל כך. הוא ילד נורא... כמה צרות הוא עושה לי, וכמה בושות יש לי בגללו. להיפך, תחזק בלבך את האהבה אליו. תגיד לעצמך, הוא טוב, הבן שלי. יש לו נשמה טובה. אני אוהב אותו כל כך, אני רוצה שיהיה לו טוב. אני רוצה לעזור לו לשפר את המעשים הלא-טובים שלו, לטובתו.

כאשר תחשוב כך, הלב של הילד יתמלא אהבה כלפך, והדברים שלך ייכנסו אל לבו.

חוק "כלים שלובים" בלבבות

כשאתה ממלא את הלב שלך באהבה, הלב של הילד מתמלא באהבה כלפך

העת את כיסא המלכות.

המחנך התחיל להקנות לנסיך דעת ומוסר, אך לאחר זמן מה הופיע לפני המלך וביקש לשחררו מהתפקיד שהוטל עליו. שאלו המלך, "מדוע אינך רוצה להמשיך בתפקידך החשוב והנכבד?".

אמר לו המחנך: "כדי לחנך את בן המלך חייב אני להציב לו גבולות, אף שאין הוא חפץ בהם, וגם להענישו בעת הצורך. צריך אני לדרוש ממנו להתאמץ

רבי ברוך מקוסוב זיע"א, שהיה ת"ח גדול ומקובל, מביא בספריו מתורת ה"בעל שם טוב" הקדוש, וכותב יסוד חשוב מאוד: בכל פעם שאתה פונה אל יהודי, תפנה אליו מידת החסד שבך. תראה את הטוב שבכל יהודי, תראה את הנקודה הטובה. תראה את הקדושה שיש בו, מעצם היותו חלק אלוך ממעל, ותאהב אותו. כאשר אתה מכניס אל לבך אהבה אל אדם, ופועל מתוך מידת החסד, אותו אדם יתמלא אהבה כלפך, ולבו יהיה פתוח לשמוע את דבריך.

הדברים אמורים לגבי כל אדם מישראל, וחשובים ביותר בהתנהלות שלנו עם הילדים.

נוכל להמחיש את הדברים ע"י חוק כלים שלובים: אם יש שני כלים פתוחים, שצינור חלול מחבר ביניהם, המים יזרמו מכלי לכלי, עד שגובה המים בשניהם יהיה זהה. אתה שופך את המים רק לכלי אחד, והמים עולים מעצמם בכלי השני.

אם אתה ממלא את הלב שלך באהבה, הלב של הילד יתמלא באהבה כלפך.

רבי ברוך מקוסוב זיע"א מביא על כך משל: מלך אחד שכר מחנך מומחה, כדי שינחיל לבנו הנסיך את כל החוכמות הנחוצות למלך, ואת כל ההנהגות הראויות לבן מלוכה, כדי שיוכל הנסיך לרשת בבוא

הרב ישעיה וינד

כוחות הביטחון

לי כמה דברים", אמרתי לו, "מה קרה לנו כאן, על פי היהדות?". הוא שלח אותי לבית הכנסת הקרוב. "שם יהיו טובים ממני שידעו להסביר לך". עליתי לבית כנסת ומצאתי שני אברכים יושבים ולומדים. ניגשתי אליהם. "בדיוק אתכם אני מחפש. ניצלתי בניסים גלויים מהתופת, יצאנו כל בני המשפחה ללא פגע. תסבירו לי בבקשה, מה קרה לנו כאן?".

בתגובה הם הביאו לי ספר דברים. שניהם ישבו איתי בסבלנות והראו לי שזה החוזה בין בורא עולם לבין עם ישראל. הכל כתוב שם במפורש, עם השלמות במקומות נוספים בתורה. מפורט שם שאם נשמע ונלך בדרך ה' - הוא יהיה איתנו. וחלילה להיפך...

קראתי איתם פסוק: "בבוקר תאמר מי יתן ערב, ובערב תאמר מי יתן בוקר". כך בדיוק הרגישו אלו שהיו נעולים עשרות שעות בממדי"ם. ביום חיכו לחושך של הערב, אולי יבואו לחלץ אותם, ובערב חיכו לאור בוקר, אולי אז סוף סוף יגמר הסיטוט.

לצערנו, אצל רבים מאוד התקיים מה שכתוב שם, "והיית משוגע ממראה עיניך". אנשים באמת יצאו מדעתם כשראו את הזוועות.

זהו סיפורו של יונתן בן נעים ממושב פרי גן, בראיון להידברות, וזה גם הסיפור של עם ישראל.

אלו ימים שיהודים רבים, גם שאינם שומרי מצוות, מעידים שראו אמונה בעיניים והשגחה פרטית מדוקדקת מה יקרה לכל אחד ואחד.

מחכים לסיפור האישי שלכם במייל: ashgacha@htv.co.il
או בהודעה קולית בטלפון: 079-6998844

"כל ירייה צעקנו ביחד שמע ישראל"

למה נעמדו המחבלים להתפלל באמצע הקרב?

אותנו, אך הזהירו שלא נצא מהממ"ד דרך הדלת, כי הדלת ממולכדת. אם היינו פותחים אותה - היה מתפוצץ עלינו רימון. בנס הם הבחינו בכך.

יצאנו לאט ובזהירות. בחצר אנוחנו רואים שמונה זוגות נעליים בשורה, מתברר שהם חלצו נעליים להתפלל לפני שעזבו. שאלתי לאחרונה ערבי, "אולי אתה יכול להסביר לי מה פתאום נעמדים מחבלים להתפלל באמצע הקרב?". הוא הסביר לי שכאשר הם רואים משהו על טבעי קורה, כוח עליון שאין לו הסבר, הם נכנעים ונעמדים להתפלל. הם ראו שכל מה שניסו לעשות לא הצליחו, אז נעמדו להתפלל!

אחרי כמה ימים הייתי בראשון לציון. נכנסתי למכולת וראיתי שהמוכר עם כיפה. "אני צריך שתסביר

ישבנו מכופפים. אני בצד אחד של הממ"ד, הבן שלי, חייל משוחרר, בצד השני, עם אקדחים שלופים ודרוכים ביד. תריס אחד בחלון הממ"ד שלנו לא נסגר עד הסוף, נשאר חרוך צר שלתוכו השחילו המחבלים קלצ'ניקוב.

נתתי הוראות ברורות מאוד: בכל פעם שאנוחנו רואים את קנה הקלצ'ניקוב נכנס - אני והבן שלי יורים, ובמקביל כל המשפחה יחד אומרים בקול "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד".

כך במשך שלוש שעות. שוב ושוב הם ירו פנימה לכל הכיוונים, אך בניסים הם לא קלעו עלינו. אף אחד מאיתנו לא נפגע. אני כן הצלחתי לפגוע ביד של אחד מהם.

שירתי בעזה וגם באי"ש, ואני מבין ערבית. שמעתי את המפקד שלהם נותן להם פקודות: אתה הולך לבית מספר 10, אתה לבית מספר 7 וכו'. מהשיחות גם הבנתי שאותנו לא אמורים להרוג, אלא לחטוף. הם מחכים לעוד רכב שיבוא לאסוף אותנו אל תוך עזה.

בינתיים נגמר האוויר בממ"ד שלנו. הכדורים שנורו גירדו את הקירות ועשו המון אבק, הזענו מאוד והיה קשה לנשום. שמעתי אותם מכינים רימון כדי לפוצץ אך הדלת. אחר כך שפכו דלק כדי לשרוף את הממ"ד. אך מתוך הדיבורים הבנו שהדלק לא נדלק. פתיל ההצתה לא הוצת. ופתאום נהיה שקט, עזבו אותנו. כעבור זמן שמענו קרב יריות בחוץ. הגיעו לחלץ

ביחד
נמצא

אסטרולוגיה
חיים ללא
דאגות
הרב
רפאל אוהיון

סגולות לישראל
סגולות אמיתיות
ומקובלות ביהדות
הרב
עמנואל מזרחי

סטנדאפ
מהסטנדאפ
לסטנדר
הרב
יעקב חמו

ממרצ ליהדות
סיפור
התשובה שלי
הרב
יונתן גל-עד

השנה יותר מתמיד זה הזמן למפגשי ח'זוק והשראה עם רבני הידיברות האהובים אצלכם בסלון, ובזכותכם נזכה כולנו לשפיע על ניסים מעל הטבע ורווח והצלחה יעמוד ליהודים!

בחודש אדר המסוגל
שיתהפך הכל לטובה

מחזקים את הבית, מנצחים את המלחמה

הזמינו עכשיו: 073-222-1-290

ללא עלות

תנו
מפגש מרגש וחיזוק רוחני

ספרו
למשפחה וחברים

הזמינו
עוד היום אחד מרבני הידיברות

איזה עם נפלא

מסופר על אדם ששאל את אחד החכמים שאלה מעניינת: הרי ידוע שצד ימין הוא הצד החשוב, להיפך מצד שמאל. מתבקש היה אפוא שהלב, האיבר החשוב והחיוני, מרכז החיים ממש, יהיה ממוקם בצד הימני של גוף האדם. אולם לא, מיקום הלב הוא דווקא בצד שמאל. מדוע? השיב לו הרב, הלב אכן ממוקם בצד הימני - אך לא שלנו, אלא של העומד מולנו. וזאת למה? כי לא נברא הלב כי אם לחשוב על האחר, על מנת להיטיב לזולת.

דגש מיוחד שמה התורה על מצוות בין אדם לחברו. ניקח למשל את מצוות "ואהבת לרעך כמוך": התורה מצווה אותנו לאהוב את חברנו כשם שאנו אוהבים את עצמנו. לדאוג למחסורו, ולחפש כיצד ניתן להועיל לו. כשאתה רואה את עם ישראל המאוחד בתקופה זו, אתה מגלה איזה עם נפלא אנחנו. כל אחד נושא בעול בתחום שבו הוא מתמצא.

איפה נמצא הלב שלנו, ומה התפקיד שלו?

רבנו חיים ויטאל, תלמידו של האר"י הקדוש, שחי לפני כחמש מאות שנה בעיר צפת, הודיע אותנו הדרכה חשובה המהווה מצפן חשוב ביחס לסביבה שבה אנו חיים: "ואם יש איזה חבר מהם בצרה, צריכים כולם לשתף עצמם בצער, או מחמת חולי או מחמת בנין חס ושלוש. ויתפללו עליו. וכן בכל תפילותיו וצרכיו ודבריו, ישתף את חברו עמו".

ובמיוחד לאלו המוסרים נפשם למען עם ישראל, חיילי ישראל וכוחות הביטחון, יש לנו חובה ומשנה זהירות להיות להם לעזר ולסיוע, ולתמוך בהם בכל הכוח. רבנו בן ציון אבא שאול זצ"ל חי בירושלים, והיה מפאריה. מסופר שפעם נסע באוטובוס לכותל המערבי, ונתלווה אליו אחד מחכמי ירושלים. בהגיעם לשכונת מאה שערים בירושלים, עלה אדם מבוגר. מיד כשראהו הרב, נעמד ופינה לו מקומו. אמר למלווה: האנשים האלה, באמונתם התמימה, מסרו נפשם על קידוש ה' בחוץ לארץ על שמירת הדת וצביונה. הם אינם אנשים פשוטים, צריך לכבד אותם.

באותם ימים התמודדתי עם הבן שלי, שהיה בגיל ההתבגרות, עם כל המשתמע. הוא אתגר אותי מאוד, והרגשתי בתוך מבוך ללא מוצא. לאחר לילה גרוע במיוחד איתו, החלטתי לשתף את הרב, לשאול בעצתו. אחרי הכל, הוא צעיר ממני, ומבין את נפש הנוער, מה שהספקתי כבר לשכוח. באותו יום סיפרתי לו את המצב ואת ההתלבטויות. תוך כדי כך סיפרתי לו על חיי, על ההיכרות שלי עם עולם של סערות, משברים וגלים גבוהים שמרסקים, שבגללו גם בחרתי את העיסוק שלי, שאפשר לי להתפרק. סיפרתי גם על הילדים השובבים שבהם נתקלתי בעבודתי. סיפרתי הכל. פתאום שמתי לב שהרב לא איתי. הוא הביט בי, המום, שותק. ניסיתי להבין מה קרה, ואז הוא תפס את ידי ושאל אותי: "באיזו תחנה עבדת?". עניתי לו. הוא ממש נכנס לפאניקה. עוד לפני שהבנתי מה קורה, הוא ירה לי פתאום: "אני דודו".

די, זהו. יותר מזה כבר לא יכולתי לספוג. הוא - הרב - דודו?! ניסיתי לחבר קווים, למצוא הקשרים. הסתחררתי. עכשיו הוא היה המאוזן משנינו, ותפס את המושכות כמו שהוא יודע. "אני חייב לך סליחה ותודה גדולה", הוא אמר. "למה סליחה - אתה כבר מבין, אבל התודה היא הרבה מעבר. אתה רואה את מי שאני היום?", הוא שאל, מחזיק בכתפי, חושש שמא אפול על עומדי. "זה בזכותך. לך יש חלק גדול ועיקרי בכך". הבטתי בו, לא מבין. עדיין ניסיתי לחבר את דודו של אז אל הרב דוד של היום. "אתה זוכר את היום ההוא עם המנהל שלי, שבא לעשות סדר?", אוהו, ודאי שאני זוכר, אחד מהרגעים שאי אפשר לשכוח. "באותו יום כלתה עלי הרעה. עשיתי טטויות מעל ומעבר, ידעתי שאם המנהל רק יקבל אישור רשמי שזה אני - הוא כבר חשד ממילא - אני מחוק, גמור, לגמרי. אין לי מה לעשות יותר בבית הספר, שלום לבגרויות ולתעודה. באותן דקות הלב שלי פרפר כמו שלא ידעתי שהוא מסוגל, כבר ראיתי את החזון מתממש, ואז אתה, בחיך, מעררב בעדינות את המנהל, משנה את הכיוון, משאיר אותו בלי מילים, וגם אותי. באותם רגעים נולדתי מחדש. לא האמנתי שזה מה שקרה, שיש לי צ'אנס נוסף. החלטתי לקחת אותו בשתי ידיים. הודיתי לך כל כך בלבי. רציתי לשאוף להיות טוב כמוך, והנה אני כאן, כמו שאתה רואה...". האדמתי. לא האמנתי למה שאני מסוגל לגרום. בעצם, זה לא הייתי אני, זה אלוקים שבחר בי להיות המושיע של דודו הישן, לקראת הרב דוד שהוא יכול להיות. "אתה הלוחם", אמרתי לו. "אתה נלחמת באש, ניצחת אותה, חזרת להבעיר נשמות. כן, אתה לוחם האש שלי!".

שכולם עלו, ונסעתי, רק בשביל לשמוע כל הדרך קריאות על מה עבר עלי, ואיך יש לי אפשרות לרחם על ילד שחייב חינוך, היום זה אנחנו ומחר זה מישהו אחר. "ככה אני מרגיש!". צעקתי פתאום, מתפרץ. מאותו רגע היה שקט בקבינה, ושקט לתמיד על הנושא. כן, מאז התקריות פחתו באופן ניכר, עד שנגמרו לגמרי.

...

שנים עברו. אני כבר התקדמתי לתפקיד מפקד התחנה, הספקתי גם לעבור דירה לעיר אחרת ובעיקר הצלחתי להיות חלק מהמגלים את קרבת ה'. התחלתי להגיע לשיעורי תורה בבית הכנסת הסמוך למקום מגורי. בשבילי היו אלה מים קרים לנפש עייפה. כל יום הקפדתי להגיע, זה נהיה חלק ממני. אני מאלה שמגיעים תמיד לפני הזמן, כך שהייתי צופה

באותם רגעים, שכחתי מדודו הגיבור, האמיץ, החצוף... ראיתי את דודו, הילד הקטן, שנתפס בקלקלתו, וידעתי שאני לא הולך לעשות לו את זה. לא מסוגל. הלב שלי אמר לשתוק

בשיעור הקודם, שהיה מיועד בעיקר לבני נוער. הרב המוסר היה צעיר אנרגטי, חכם, מוכשר ועם כריזמה מהסוג שאני ממש אוהב. נהניתי לשמוע את דבריו, הרגשתי ממש חלק מהנוער, שם בצד את הגיל ומתחבר. עם הזמן הפכתי ממש לחלק מהשיעור, התחלתי להתייעץ עם הרב בכל מיני עניינים אישיים שלי, ונהניתי מאוד מהחוכמה ומהשכל הישר.

עד - 80%

לרגל ניקוי מדפים
בהידברות שופס

מבצעים של
פעם בשנה!

כלי הנשה ואירוח

תשמישי קדושה

כלי נוי ועיצוב הבית

מוצרי יודיאיקה

חפשו
הידברות
שופס

הידברות לנוצר

שווה חיור

- מעטרה, שלום!
- שלום, אני לבד
בבית עם
עוגת גבינה שלמה.
- תחזיקי מעמד,
אנחנו בדרך.

חיי הם קרב מתמשך
בין הרצון לתקן טעויות
דקדוק של אנשים
לבין הרצון שיהיו לי חברים

מה השם שלי אומר עלי?

והנביאות, עדיפים מאשר שמות מומצאים של היום. האות הראשונה בשם היא החשובה והמשפיעה ביותר על האדם. הנה רשימה של האותיות והכוח הרחוני שלהן בשם האדם: א' - הארה וגילוי ראשוני; ב' - ריבוי, ברכה ובנייה; ג' - גמילה ונתינת חסות; ד' - דליה ודלות; ה' - מימוש עצמי ועדינות נפש; ו' - חיבור ואיחוד; ז' - תנועה ויוזמה; ח' - רוחניות וחיים; ט' - הטבה ונצחיות; י' - שלימות רוחנית; כ' - מלכות וכיפוף; ל' - שאפתנות ולימוד; מ' - מעבר ותנועה; נ' - נאמנות, ענווה ונצח; ס' - סגירות והגנה; ע' - ראייה מעמיקה וצורך במוחשיות; פ' - כוח הפתיחה והפריצה; צ' - צידה ודרגת הצדקות; ק' - היקפיות ודרגת הקדושה; ר' - ראשוניות ומנהיגות; ש' - חום, שינוי ושליטה; ת' - תכלית ותורה.

האם אפשר לגלות אלו תכונות אופי יש למישהו על סמך השם שלו? והאם יש לשם שלנו השפעה על המזל שלנו בחיים? מתברר שכן, יותר ממה שאתם חושבים. על פי המלצת היהדות, לא בוחרים שם על פי מצעד השמות האהובים לשנה זו, וגם לא בהשראת ההברקה האחרונה של איזה סלב. בכל אות באותיות לשון הקודש טמון כוח רוחני ייחודי, והאותיות המרכיבות את שמו של האדם משמשות כצינורות השפע הרחניים המיוחדים לו, אשר להם הוא מחובר. כמו כן, אותיות שם האדם מסוגלות להשפיע על אופיו של האדם, ובעלות יכולת להשפיע על גורלו של אדם. בדורות הראשונים היו יודעים לייצר שמות על פי רוח הקודש, וכך ייצרו צירוף אותיות שהביא להארות רוחניות חיוביות על האדם. משום כך, שמות האבות והאימהות, השבטים, הנביאים

פשאני אומר "יש בזה משהו"...

- יש בזה משהו
- אין בזה משהו ואני לא יודע על מה אתה מדבר

הדרך הפי טובה
שבה הורה יכול
לזכות בתשומת
הלב של ילדי,
היא להתרווח
על הספה
ולהיראות נינוח

השו"ת המקוצר

האם מותר לרכוב על אופניים בשבת? אסור.

בשבת הבאה תהיה שבת שקלים. האם גם נשים ובנות חייבות לשמוע את הקריאה? אינן חייבות.

במפגש חברים, ערבבנו בקערה אחת המון סוגים של חטיפים. אם אוכלים מהכל ביחד, צריך לברך על כל אחד בנפרד? מברכים לפי החטיף שהוא הרוב, ואם יש חטיף שיש בו דגן - הוא קודם.

אני רוצה לחלק לחברים שהגיעו אלי בשבת מעדני חלב. האם מותר להפריד בין המעדנים המחוברים? מותר.

מתחילים אצלנו לתכנן את התחפושות של פורים. האם מותר לבן להתחפש לבת, או להפך? לספרדים אסור, ולאשכנזים מותר, ובכל אופן לא ראוי לעשות כך.

אני מאוד מאוד לא אוהב חמין. יש משהו שאפשר לאכול במקומו בשבת בבוקר? אפשר לאכול תבשילים חמים אחרים שאתה אוהב, אין חיוב דווקא בטשולנט.

זרם מחשבות אסוציאטיביות במהלך הליכה לילית ברחובות ירושלים

זה לא טור רגיל, אלא הצצה לזרימת מחשבות אסוציאטיביות בתוך תקופה הזויה

איזה קור ירושלמי / אבל מזל שיצאתי, אי אפשר לעבוד כל היום / אני חייב להפחית בעבודה, המצב הזה לא נורמלי / גם לא נורמלי שאנחנו כמה חודשים לא בבית שלנו / מתי נחזור כבר לקריית שמונה? / מתחיל כבר להעיק, התואר הזה, "מפונה" / גם בעל הדירה שנתן לנו את הבית המדהים שלו - כבר לא נעים ממנו / אני מתחיל להבין יותר לעומק את "נהמא דכיסופא" - לחם הבושה / הבושה של הנשמה מהשפע שהיא מקבלת מהקב"ה, עד למצב שבו היא מעדיפה לרדת לעולם הזה כדי לזכות בשכר בזכות ולא בחסד / אנחנו כאן בכלוב של זהב / מפונים אחרים שנמצאים במלונות הגדירו את זה כגיהנום 5 כוכבים / כל היום אני מזהיר את

הילדים שלא ילכלכו את השיטח במדרגות, שלא יגעו בקירות, שלא ינשמו באופן כללי / אין כמו הבית של הבנאדם / אני חייב להתחיל לחפש דירה להשכרה / וואו, נחלאות / מקום מדהים / אבל לא נראה לי שהייתי גר כאן / יפה וציורי מבחון, אבל לא נראה נוח מבפנים / לפחות לפי כמה בתים עם וילונות מוסטים שראיתי כאן / טוב, לא נעים להציץ פנימה / זה שאני מפונה לא אומר שמגיע לי / מי היה מאמין שנהיה ירושלמים, אה? / הנה רכב מגיע, צריך ללכת איפה שהברזלים / איפה התושבים כאן מחנים? זה פשוט לא נורמלי / ואם הם צריכים שיפוך, מנוף, יציקת בטון? / נראה שיש מחיר לא פשוט לכל הציוריות הזו / מחירים? הנה שוק מחנה יהודה / יש כאן מלא דברים שנראים טעימים, אבל אין מצב / בכל מקרה צריך להוריד 5 קילו שעליתי כאן בירושלים / וואו, כמה מוזרים יש כאן / רואים שהם שבורים / הבחור הזה עם הסיגריה צוחק בהגזמה, על מי הוא חושב שהוא עובד? / וזה עם הקרחת והפיאות המסתלסלות וכיפת נחמן - גם נראה שעבר כמה דברים בחיים / וואו, כמה שאני לא מתגעגע לגיל הנעורים / הם נראים כאן אבודים / מפגינים חיצוניות "שמחה", אבל ההגזמה מעידה שזה רק כיסוי על משהו אחר / בנעורים אתה תלוי בחברה ופחות במשפחה / לא כף / והנה בחנות הממתקים, מוכר אתיופי צעיר רוקד מול הלקוחות ותוך כדי עושה להם חשבון / כמה גרפטי יש כאן על החנויות הסגורות / זוכר שלפני כמה שנים ראינו כאן את יהודה קיסר מנגן ברחוב

ומתפרנס מזה / מעניין איפה הוא היום / איזה קטע שבעוד 100 שנים הרחובות האלה יישארו, אבל כל הסט של בני האדם יוחלף לגמרי / יהיו כאן אנשים אחרים לגמרי, ואנחנו נהיה בעולם אחר / כמובן, אם לא יבוא המשיח / בע"ה יבוא / תחיית המתים תהיה אירוע מרגש כל כך / אלוקים, למה יש כל כך הרבה אנשים שסובלים? / אני מכיר את כל ההסברים, אבל

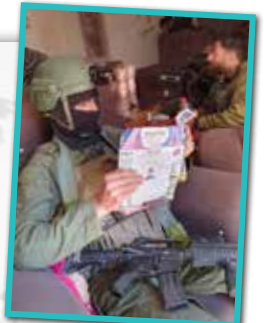
קשה להבין את הקונספט / טוב, מה אני מבין / חלק מהתפיסות שלי בחיים השתנו בשנים האחרונות / המציאות מורכבת מכפי שחשבתי / חושך ואור משמשים בערבוביה / אפרופו חושך, יש כאן משהו אפל בשעה הזו בשוק מחנה יהודה / ומול החושך, שומע באוזניות את "רק האהבה תנצח" של אתניקס

כבר שנים תקוע על שירים משנות התשעים / אחלה עשור מוזיקלי / מעניין אם גם בעולם הבא יש נגישות למוזיקה / שני אנשים רצים באמוק כדי לא לפספס את הרכבת / מעניין מה הסיפור שלהם / מדהים שלכל אחד יש סיפור משלו / יש כאן די הרבה אנשים ליד תחנת הרכבת / לא נתפס שכל אחד עולם ומלואו / הנה מישוה זרוק כאן, ישן בפנית הרחוב / כולו עם בגדים שחורים ובלי נעליים / אפילו שמירה אין לו / בטוח יש לו סיפור חיים מטרור / באמת חייב ליצור סדרת רשת עם דרי רחוב / חני ליפשיץ הציעה לצלם משהו, אבל עם נשים זה לא צנוע / אולי אציע לגולן אזולאי? / אולי אעשה סדרה כזו בעצמי? / לא, אין מצב. קודם אסיים את הספר שאני מתכנן כבר שנתיים / מיטב הטורים שלי, אף על פי שאמרו לי שספר טורים הוא לא קונספט מוצלח / הנה בחור בגילי שדומה לחבר טוב שלמד איתי ביסודי / ברק לוי / מעניין איפה הוא היום / הייתי ממש שמח להיפגש איתו על קפה, אף על פי שאני לא מתקרב לקפה כבר שנה / מעניין גם איפה שלומי דהן, שי אייזנברג ועוד כמה חברי ילדות שלא ראיתי מאז שנות התשעים / אולי מספיק עם הנוסטלגיה הזו? / כשחושבים על זה, אז ככל שעוברים הימים - קריית שמונה הופכת לנוסטלגיה בפני עצמה / מתי כבר נחזור, מתי? / אני עושה הליכה רק 15 דקות, וכמה מחשבות אסוציאטיביות צפות / מדהים איך מחשבה גוררת מחשבה / המוח האנושי כזה מופלא / מה רבו מעשיך ה' / אולי אעשה מזה טור?

נצפה לאחרונה

אביב כותב: לא תאמינו עד לאן הידברות מגיעה. העלון נמצא בבית בעזה

גם אתם חלק מסיירת מזכי הרבים של עלון הידברות? שלחו את הסיפור והתמונה שלכם אל ONEG.SHABAT@HTV.CO.IL ליוזני הרבים ולהפצה בעצמכם חייגו 073-2221388, והברכה בדרך אליכם!

הרב ראובן זכאים

המדור בחסות

נעם
בר מים היברידי

שאלה בנועם

גב' ערוסי שאלה את הרב: האם יש בעיה לפתוח ולסגור עריסה או לול מתקפל לתינוק בשבת, והאם אין בכך משום עשיית אהל או סתירתו בשבת?

פתרון החידה מעלון פרשת תרומה:

ממה שנתבאר לענין מיטה מתקפלת, הוא הדין שמותר לפתוח שולחן מתקפל בשבת, וכן עתה להגדיל או להקטין את אורך השולחן באמצעות מכשית הכפיים בצדדים, ומותר לקפלם ולסגורם חזרה בגמר השימוש, ואין בכך חשש אהל (לפי שיש חסד ספרו של הגאון ר' אהרן שבתאי ז"ל). ואף שבמשנ"ב (לפי דברי החמיר) ואסר באופן שכפי השולחן עשויים להיתקע ולהתהדק בחוזק, משום "בנין", הנה בערך השולחן (ופסק ההלכה נרמז בשמן ר"ז) כתב שאם כך הדרך תמיד, מותר גם כשנטרם ומתהדקים בחוזק.

הגרלה!

בין הפותרים נכונה

יגורל בקרב תרמי דיגיטלי מבית אסיקים

תשובות יש לשלוח למייל:
alon@afikim-water.co.il
או לפקס: 02-5807576

אסיקים
טכנולוגיית מים מתקדמת

להזמנות:

077-80-37-880

כשיש נועם 2, אין שאלות!

שאלה

השומע קול רעמים בתוך ברכות קריאת שמע שבתפילה, האם יכול לברך ברכת "שוכחו וגבורתו מלא עולם"?

תשובה

אם הוא נמצא בין הפרקים, דהיינו שכעת סיים ברכת "יצר אור" ועוד לא התחיל "אהבת עולם" או שסיים "אהבת עולם" ולא התחיל "שמע ישראל", יפסיק ויברך בשם ומלכות, כיון שהיא מצוה עוברת, והוא הדין שאם רואה את הקשת בין הפרקים, יברך "זכור הברית ונאמן בבריתו וקיים במאמרו". (ביע אומר חלק ד' סימן ב')

פינת ההלכה

בחסות יוסיף מנחם משכנתאות

ייעוץ משכנתאות

עם יוסיף מנחם בעל 41 שנות ניסיון בבנק דיסקונט

יוסיף מנחם משכנתאות

077.604.98.76

לגדול!
סיון רהב מאיר

כשהשופט והאסיר נפגשו

אחרי שה' סולה לעם ישראל על הטא העגל, הוא מגלה למשה את י"ג מידות הרחמים - מעין קוד סודי שמושה רבנו מקבל: אפשר לתקן, לסלוח ולהתחיל מחדש

החוק ששולח אותו לכלא. עכשיו דמיינו את המפגש השני שלהם, כעבור שנים, כאשר העבריין הפך לאיש חינוך, והשופט מגיע לשמוע הרצאה שלו. טל עמד שעה ארוכה וסיפר איך אפשר לגמול אנשים מהתמכרות. הוא עצמו התגבר מזמן על התאוה להימורים, והיום הוא משתמש בניסיון שלו כדי להוציא אחרים מהמצוקה.

בסוף ההרצאה ניגש השופט הרבסט לטל, וחיבק אותו. "חשבת עליך הרבה מאז", הוא אמר. "בכל פעם שבה עברתי בתחנה שבה היית מהמר, נזכרתי בתיק הזה, ואפילו סיפרתי לילדי על הנער הנחמד שהתמכרות הרסה את חייו".

וכך סיכם השופט את החוויה: "טל לימד אותי היום שיעור על כך שאפשר לצאת מייאוש לתקווה, לא משנה עד כמה זה נראה חסר סיכוי. הוא לימד אותי שיש בעולם תשובה, תיקון ומחילה".

נקודה למחשבה: פרשינו מסבירים ש"יג מידות של רחמים לא מתארות רק את אלוקים. הן אמורות לתאר גם אותנו. גם אנחנו אמורים לדעת לסלוח ולמחול, ולאפשר לעצמנו וגם לאחרים להתחיל מחדש אם טעינו.

לרכישת הספר "לגדול" של סיון רהב מאיר, הנהנסו להידברות שופט או חייגו: 073-222-1250

שמואל הרבסט הוא שופט. התואר הרשמי שלו הוא: נשיא בתי משפט השלום בירושלים. מדי פעם הוא ועמיתיו השופטים יוצאים לסוירים בשטח, ויום אחד הם יצאו למקום ששמו "רטורנו".

"רטורנו" הוא מרכז לגמילה מהתמכרויות. יש אנשים שלצערנו לא מצליחים לחיות בצורה מאוזנת. הם מפתחים תלות לא בריאה באלכוהול, למשל, או בחומרים מסוכנים, וההתמכרות הזאת משתלטת על חייהם. כדי לגמול אותם, הם נשלחים למרכזים כמו "רטורנו", ולומדים שם איך לשלוט בעצמם ולחזור לחברה.

טל אבירם, רכז המדריכים ב"רטורנו", קיבל את פניהם של השופטים בסיוה, וסיפר להם את סיפורו האישי: הוא היה ילד רגיל, אפילו מצטיין, אבל בגלל משבר אישי הוא התמכר להימורים. הוא קנה וקנה כרטיסי הגרלה בלי יכולת לשלם, צבר חובות של מיליוני שקלים, והידרדר למעשי פשע. לבסוף הוגש נגדו כתב אישום בבית המשפט. התובע, האיש שדאג לכך שישלחו אותו לכלא, היה שמואל הרבסט.

והנה, עכשיו הם שוב נפגשים. דמיינו את המפגש הראשון שלהם, פעם, כשהאחד עבריין והאחר איש

טריז

כמה אנשים בשם "רבי יהודה החסיד" קיימים בהיסטוריה היהודית?

0	א	2
1	ב	3

על מי נאמר "ויתרוצצו הבנים בקרבה"?

א	חיה	ב	רבקה אמנו
א	רחל אמנו	ב	תמר, אמם של פרץ וזרח

מי שפט את עם ישראל בזמן המלחמה עם סיסרא?

א	יפתח	ב	דבורה
א	גדעון	ב	תולע בן פועה

מי היו הוריו של דרייז?

א	אחשוורוש וושה	ב	המון וזרש
א	מרדכי ואסתר	ב	אחשוורוש ואסתר המלכה

כאיזה חודש בשנה חלה שבת שירה?

א	אב	ב	שבט
א	אדר	ב	אלול

פתרון היחיד מפרשת תרומה:
א. רבי יהודה הלוי, ג. איש מלך נת, ב. התנאים, ב. ר' ישראל מסלנט, ד. עבודה בבית המקדש

הזוכה מעלון פרשת וארא: אליאב בן לולו

שלחו אלינו למייל TRIVIA@HTV.CO.IL יחד עם כתובתכם ומספר הטלפון שלכם, וציינו בכותרת את שם הפרשה. בין הפותרים נכונה יוגרל הספר "מאורי האש - האחים הקדושים" מאת נתנאל ובת-אל אפשטיין מתנת הידברות שופט.

הובי הרובוט

למה אטם אמציה את אזניו?

איזו מצוה עונדת לנו לשמר על כבודו של הזולת?

הובי הביט בו בחסר הבנה: "לרכל? אני לא מבין למה אתה מתפונן". אמציה הסביר להובי שכל יהודי צריך לשמר על הלשון שלו, ואסור לו לספר דברים לא טובים על אנשים אחרים. "אבל רובי באמת התנהג לא יפה! אני יודע שזה נכון!", התעקש הובי. אמציה הביט בו בעיניו הטובות: "הובי, אסור לרכל. גם אם אנחנו צודקים, גם אם אנחנו יודעים ששפוט שראנו רוצים לספר הוא אמת, אנחנו עדין צריכים לשמר על כבודו של השני".

בשבוע שעבר הצטרפנו לאמציה ולהובי הרובוט, שהיו בדרכם לחנות הרובוטים, ולתדמיתם ראו שהחנות שרופה. אתם זוכרים איך הובי הרובוט עזר לרובי הרובוט, שנשאר בודד מכל הרובוטים שהיו בחנות? אחרי שהובי הרובוט ואמציה עזרו לרובי ונפרדו ממנו, הם המשיכו ללכת בקרוב. "אתה יודע, אמציה, פעם שמעתי שרובי הרובוט גרם נזק בחנות אחרת", לחש הובי לאמציה.

אמציה אטם מיד את אזניו בבהלה, ואמר: "אני לא רוצה לשמוע!". הובי הביט בו, קצת פגוע. "מה קרה, אמציה?". אמציה הסיר את ידיו מאזניו, ואמר בטון רגוע: "הובי הקר, יש לנו מצוה חשובה: לא לרכל על אנשים אחרים".

מתוך אתר פני מלך. לסיפורים נוספים על אמציה והובי הרובוט היכנסו לאתר "עולם הילדים" - תוכן מסונן וחינוכי לילדים ממשפחות מתחזקות

משלוח חינם עד הבית!

הערכה כוללת:
יצירות מפלסטלינה • משחק טריז
חבורות פעילות וצביעה • מגילת אסתר מאוירת • הספר "אלי לומד על החגים" פורים - ועוד ועוד..

חג גדול לילדים

ערכת פורים במחיר מיוחד!

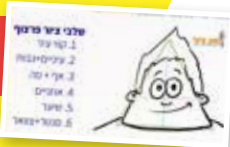
מהרו להזמין! 073-222-1250 | חפשו הידברות שופט G

"שלוקים", הסדרה נעם השחקנים האהובים!

אילו דברים אפשר לעשות עם מטאטא, ולמה גדליה נראה עצוב? הצטרפו לחדר הקסום של "שלוקים" עם החברים. תשחקו יחד, תשירו, תכירו אורחים חדשים ומיוחדים, ואפילו תלמדו להכין מרקים.

אוהבים לצייר? כל אחד יכול!

דמות עצובה, שמחה או מרובעת? המאייר חננאל תורגמן בחוג ציור מיוחד לילדים, שבו תלמדו לצייר בקלות דמויות והבעות פנים שונות כמו אלופים! הצטרפו לחוגים של חננאל, וגלו איך כל אחד יכול לצייר ללא קושי, וכמה פשוט לאייר דמויות שתמיד חלמתם לנסות.

בואו גם אתם, הצטרפו לעולם הילדים ותיהנו מ-2,000 פרקים של סדרות, כ-70 ספרי קומיקס, כ-60 סרטונים וכ-25 חוגים! הירשמו עכשיו: <https://kids.hidabroot.org>

מיועד למשפחות מתחזקות ולבעלי תשובה.

האפרוחים שהפכו לעזים

מה עשה רבי חנינא בן דוסא כשמצא שני אפרוחים?

העזים אכלו עשבים בחוג ולא הפריעו. הן חפו בסבלנות יחד עם רבי חנינא שביבא המאבד לקחת אותם.

אחרי תקופה ארוכה, סוף סוף הגיע המאבד אל רבי חנינא.

"אתה אבדת שני אפרוחים?"
כן, קשורים בחוט אדם."

"אני שמח כל כך שבאת! סוף סוף אקיים את מצות השבת אבדה! בוא תקח אותם! הנה הם שם."

"אבל אלה עזים. אני אבדתי אפרוחים..."

רבי חנינא הסביר לו איך האפרוחים הפכו לעזים, והאיש שמח על הרכוש הגדול שבו זכה.

שלום ילדים נפלאים! מה שלומכם? האם לאתרוגה מצאתם איזה דבר ברחוב, או בבית הספר? בכל מצאה יש גם מצוה...

בואו תשמעו מה עשה רבי חנינא בן דוסא כשהוא מצא שני אפרוחים.

"איזה חמודים! מצפצפים בקול נעים..."

הם קשורים ברגליהם עם חוט אדם, משהו השאיר אותם כאן. הו, נשמע מקולם שהם רעבים... אביא להם זרעונים". רבי חנינא הכניס אותם לביתו, האכיל אותם ושמר עליהם, וחקה בכל יום שיבוא המאבד לקבל אותם בחזרה.

עברו הימים, והאפרוחים גדלו לתרנגול ותרנגולת. "רבי חנינא! תראה איזה יפי! התרנגולת הטילה ביצה!", שמחה אשתו של רבי חנינא. "סוף סוף אכין לך משהו טעים במקום ארוחת חרובים!"

"לא, אשתי, אני לא לוקח לעצמי את הביצה, היא שיכת, כמו התרנגולת, לאיש שאבד את האפרוחים!". כך נשארו הביצים אצל התרנגולת. היא דגרה עליהם ויצאו עוד אפרוחים, והאפרוחים גדלו לתרנגולות, שהטילו ביצים, ומתם יצאו עוד אפרוחים. הבית של רבי חנינא הפך להיות לול גדול. "רבי חנינא, קשה מאוד להיות כך, עם כל הרעש והריח. עבר כל כך הרבה זמן, והמאבד לא הגיע!"

"מה אעשה, הרכוש הזה לא שלי, אבל אני חייב לשמר עליו. אולי אחליף את התרנגולות ברכוש אחר, שמפריע פחות בבית". לקח רבי חנינא את התרנגולות, התרנגולים, האפרוחים והביצים אל השוק, והחליף אותם בשתי עזים. עקשו היה רגוע ושקט בבית של רבי חנינא. שתי

איור וכתובה: יוספי יוסף

משלנו צודק - 4 כצבי -

מצאנו
ההקדים 10

"אני לא ישן בלילות, אני קורס!" לצאת מהלחץ ואתה צריך בלחץ גדול, אני רואה שאתה יעזור לך

ואתה צריך לצאת מהלחץ הזה. הפנקס יעזור לך, ותראה שבעזרת השם הדברים יסתדרו. וכך אכן היה. היהודי רכש פנקס קטן, וכתב בו תודה ושוב תודה. זה הרגיע אותו, זה נתן לו הבנה מי נותן את הכל וכמה השגחה פרטית יש בחייו, והעניין עם הכולל הסתדר בצורה נפלאה!

רבי שלמה זלמן אומר שנגד דאגות - טוב בתפילת העמידה, אחרי שאומרים "מודים אנחנו לך", לכוון ולהודות על דברים טובים שיש לנו (כמובן לכוון בלב, ולא להוציא במילים, כי זה באמצע תפילת העמידה), ורק אחרי זה להמשיך ולומר "שאתה הוא...". תנסי את זה, אחותי. זה מנקה את כל הדאגות, זה מרגיע, כי כשיהודי מתבונן בחסדיו המרובים של הבורא, כשהוא שם לב כמה השגחה פרטית יש, כשהוא מבין שהוא וחייו והפקעלך שלו עם הכאבים

והבעיות, מונחים על כפיו של השם, והשם נושא אותו באהבה - זה מרגיע! ככה מחייכים! אז אחותי, תכווני במודים, ותרכשי לך פנקס קטן. גם אני יוצאת לרכוש לי אחד כזה. בהצלחה.

להזמנת אירועים עם הרבנית חגית שירה התקשרו או שלחו ווטסאפ למספר 052-6028914

ותרכוש לך פנקס קטן. תכתוב עליו - פנקס ההודאות, ובכל פעם שקורה לך משהו טוב, שהולך לך, שאתה מרוויח, כשקורה לך משהו משמח - תכתוב את זה בפנקס. לפני כל תפילה תוציא את הפנקס, תתבונן בכל הדברים הטובים שקרו לך, וכך תוכל לדעת מה לכוון ב'מודים'. אכן, אני רואה שאתה בלחץ גדול,

ביום חמישי ציינו את יום פטירתו של רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל, מספרים שלאחר פטירתו, ביקש עיתון מסוים לשים את תמונתו בעמוד השער עם כמה מילות הספד. והנה, בכל התמונות שהגיעו למערכת נראה רבי שלמה זלמן כשהוא מחייך. המערכת ביקשה תמונה עם פנים קצת יותר רציניות - סוף כל סוף הרב נפטר, ומילות הספד נכתבות ליד התמונה... ורואו זה פלא - במערכת לא מצאו ואפילו לא תמונה אחת של רבי שלמה זלמן כשהוא רציני או מהורהר. במאות תמונות, שרובן צולמו ללא ידיעתו, נראה רבי שלמה זלמן כשהוא מחייך ומאיר פנים. מדהים!

ובכן, איך עושים זאת? פעם נכנס אל רבי שלמה זלמן יהודי חשוב שמחזיק כולל אברכים. הוא נכנס לצדיק בכאב, וסיפר כי קשה לו מאוד. בכולל לומדים עשרות אברכים. "בסוף כל חודש אני צריך לשלם להם, להחזיק את המקום, יש כל כך הרבה הוצאות, ואני קורס! אני לא ישן בלילות, לא אוכל טוב, ואנשי מקצוע עשו חשבון ואמרו לי שאין ברירה - חייבים לסגור את הכולל! מה אומר הרב... האם אסגור את הכולל?". רבי שלמה זלמן הביט בחיוכו הנצחי באיש החשוב, ואמר: "אציע לך פתרון חלופי. לך לחנות,

הכוח הנשי

הגמרא מגלה לנו סוד רוחני, והוא ש"כל ישראל ערבים זה בזה" (מסכת שבועות, דף טז). משמעות הדבר הוא שכולנו מחוברים אחד לשני מבחינה רוחנית, וזה אומר שכל מצווה וחזקת שמישהו לוקח על עצמו משפיע לטובה באופן ישיר לא רק על האדם עצמו, אלא גם על כל עם ישראל כולו. בעם ישראל אין "אני" ו"אתה", יש רק "אנחנו". כולנו גוף אחד. כשאחד מתחזק, זה מעורר רחמי שמים, ושולח הגנה ושמירה על אחרים בעם ישראל שזקוקים לכך כעת. את, בהתחזקות שלך, שולחת הגנה לחייל שנמצא שם, בחזית, מול מחבל ארוה.

לך יש הכוח לשנות את המציאות ולהציל חיים, והתורה מגלה לך איך

החזקת על עצמך בעת הזאת הוא תנאי הסף שהקב"ה מעמיד לשם שמירה והגנה על צבא ישראל מפני האויב, והוא - וְהָיָה מִחֲנִיף קָדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרֹת דָּבָר, הצניעות שמביאה עימה את הקדושה והשראת השכינה. אז מה את עושה עכשיו? כל אחת מאיתנו ניגשת ברגע זה ממש לארון שלה, ולוקחת את הבגד הכי פחות צנוע שלה שנמצא שם. את אותו אחד שאת יודעת שזה לא 100% בסדר ללבוש אותו, אבל תמיד איכשהו את מסתכלת עליו במבט סלחני, וכעת את נפרדת ממנו לשלום. בעת רצון זו אמרי בפניך: "ריבונו של עולם, זה - למען שמירה והגנה על עם ישראל".

זהו הדבר האחד שה' בוחר בו. והנה לשון התורה: "כִּי ה' אֱלֹקֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִחֲנִיף לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אֵיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִחֲנִיף קָדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרֹת דָּבָר וְשֵׁב מֵאֲרֻחָיִךָ" (דברים כ"ג, ט"ו). כאשר יש ערות דבר, היינו חוסר צניעות, השכינה מסתלקת ומשאירה אותנו לגמרי לבד במערכה מול האויב. החיילים שלנו צריכים את התרומות המדהימות שנשלחות אליהם - אוכל, תכשירי היגיינה, ציוד ועוד. אבל יש דבר אחד שהם נזקקים לו כעת יותר מכל - חיים. ואת זה את, במעשים שלך, יכולה להעניק להם.

העולם שהיה כבר לא יהיה יותר. יותר מ-1,400 משפחות בעמנו נותרו לחיות עם חור בלב. כל כך הרבה אימהות ואבות ואחים שכולים, ילדים יתומים, אלמנים ואלמנות שעולמם חרב. כל בוקר נפתח עם הידיעה הארוורה "הותר לפרסום", ואת יודעת שלפני שעות ספורות אמא בישראל פתחה את הדלת לקול נקישות קצין הנפגעים, לבשר לה את הנורא מכל. הלב היהודי נשבר ולא מסוגל עוד. "די, לא עוד. מתי הסיוט הזה יגמר כבר?", את תוהה עם עצמך. את התשובה לשאלה הזו אנחנו עדיין לא יודעים, אבל יש שאלה הרבה יותר קריטית מזו, והיא לא "מתי זה יגמר?", אלא "איך זה יגמר?". האם יהיו עוד אבדות בעם ישראל, וכמה? זו השאלה המטרידה והחשובה מכל. וכאן את נכנסת לסיפור. כן, את, שיושבת עכשיו ומחזיקה ביד עלון הידברות, לך יש הכוח לשנות את המציאות, לך יש כוח להציל חיים. איך בדיוק? התורה מגלה לנו שבעת מלחמה הקב"ה יכול ללוות את מחנה צבא ישראל בשטח האויב, להציל אותו ולתת את האויב בידו. אבל אז ה', בתורה הקדושה, מציב לנו תנאי אחד ויחיד על מנת שזה יקרה, והתנאי הוא: שמירת הצניעות בעם ישראל. מכל הדברים שקיימים בעולם,

ייעוץ לסיוודת
הבית היהודי
מאשה לאשה
בקצב שלך
ובדסקרטיות

02.630.1516
mit@htv.co.il

יד ביד עם
מתחברות
במסע אל
הפנים שבר

כמו שאת באמת

היא קבלה של המציאות, להסכים להבין שזה האני החדש שלי, הגוף שלי כעת, וזה הכי טוב לי ככה, כמו שאני עכשיו. כשהוא הסכים לקבל את המציאות בלי להתווכח איתה, הוא הרגיש שיפור משמעותי מאוד בבריאות הגוף שלו. הפצעים התאחו, הפעולות המוטוריות השתפרו פלאים. כשאין וכוח בנפש, ויש השלמה של המציאות - כל הכוחות והאנרגיות מופנים לריפוי הגוף. חשבתי לעצמי שזה בדיוק מה שקורה בעם שלנו. כשהמורל בעם מתחזק, זה משפיע ישירות על הניצחון הגשמי, המלחמתי. הרוח מובילה את גוף האומה.

הדור הבא שלנו יושב שם, מחוסר איברים, אבל הנפש... חזקה מאוד

מציאות חדשה

נתתי לו סידור קטן, ואמרתי לו שהוא לא חייב לפתוח אותו, רק שיהיה לידו, לשמור עליו. אבל הוא פתח את הסידור בברכות השחר וניסה להבין מה כתוב שם, מצאתי את עצמי מסבירה לו על הברכות, מה כל ברכה אומרת. הוא התלהב, והתחיל לשאול שאלות ולהתעניין. ממש כמו תרופת קסם נפשית. יצאתי משם בעיניים בורקות. התברר לי שהגשמיות של השני היא לא רק הרוחניות שלך, אלא דרך הגשמיות ניתן להגיע לרבדים הרבה יותר עמוקים ברוחניות. שנוכה.

הוא מיד אמר לי: "הכל טוב, סתם חבל לי על הטלפון, עכשיו הוא הלך לי לגמרי". שנינו ידענו שהעניין הוא לא הטלפון... התעקשתי ואמרתי לו שלא סתם נפגשו דרכינו. שאלתי אותו אם הוא רוצה טלפון חדש. הוא הרי, מסר את נפשו למען עם ישראל, זה המעט שאנחנו יכולים לעשות למענו... בסופו של דבר, אחרי דין ודברים, הוא הסכים. אחר כך הוא אמר לי שכל שנפש חזקה, כך הוא מרגיש את החוזק בגוף. בהתחלה היה קשה לו להסכים לקבל את המציאות הכואבת והקשה, ובאמת לא חל שיפור בריאותי אצלו. אך כשבאו אליו לביקור לוחמים שנפצעו במלחמות קודמות והסבירו לו את העניין, הוא הבין שהעבודה הראשונה

כשהגעתי בפעם הראשונה עם הבנים שלי לבקר בתל השומר את הצעירים והגיבורים שבעם שלנו, שחרפו את נפשם וגופם למען עם ישראל, חשכו עיני. לראות חברה צעירים, מלאי חן וחסד נסוכים על פניהם, קטועי איברים. הם אמנם ישוב וצחקו זה עם זה, אך בסתר לבם הם מודעים לתהליכים הפנימיים הלא פשוטים שהם עוברים עם עצמם, ההיכרות החדשה עם המציאות שחיייהם השתנו לבלי היכר, היכולת להתרגל למציאות חדשה - שאתה מוגבל, ולא בריא כמו שור, כפי שהיית לפני הכניסה לעזה. זה לא נתפס. אבל הנפש... פגשתי שם נפש חזקה מאוד!

כשנכנסתי למחלקה, צעיר בן 19 וחצי התקדם למולי. הוא הלך עם קביים וניסה לדבר בטלפון - שפתאום נפל. התכופתי להרים לו אותו, והבנתי שהוא נשבר, כנראה אחרי נפילות רבות. כשהבחין בכך, הוא זרק משפט, חצי לעצמו חצי לאוויר, למציאות המורכבת, לאלוקים: "תראה מה זה, היית צעיר וחזק, ועכשיו בשנייה אתה נכה ולא מסוגל אפילו להתכופף ולהרים את הטלפון שנפל לך על הרצפה". שאלתי אותו איך אני יכולה לעזור לו.

חני ליפשיץ

גלויה מקטמנדו

אם הכל בסדר או שהם צריכים משהו, ושוב חזרה למטבח, ושוב אל חזקי כדי לבדוק מה בדיוק הוא צריך עכשיו.

לא היה לי רגע מנוחה או רגע לחשוב, כשפתאום היא ניגשה אלי. "יש לך שתי דקות בשבילי?", שאלה. היא הולוכה אותי אל מחוץ לאולם. התיישבנו בלובי, והיא לקחה את היד שלי. "אני מקנאה בך כל כך" היא אמרה לי. "לא הפסקתי לחשוב עליך בימים האחרונים".

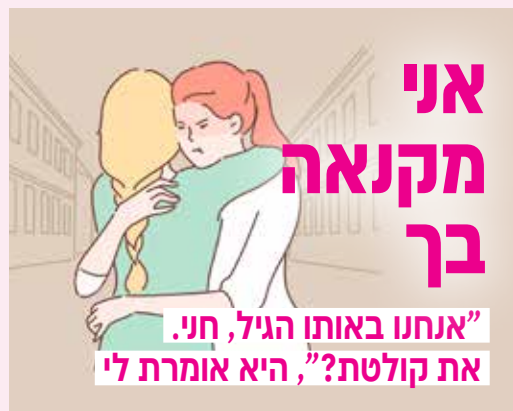
הייתי בהלם. היא מקנאה בי? על מה היא מדברת בכלל! אני זו שמקנאה בה. אם רק היתה יודעת כמה.

דמעות ירדו לה מהעיניים כשהיא סיפרה לי כמה היא רוצה כבר שיהיו לה ילדים. כמה היא כמהה לבן זוג יציב שירצה אותה באמת, לא בגלל מה שהיא.

ועד כמה היא רוצה כבר בית שיהיה שלה. "אנחנו באותו הגיל, חני. את קולטת?", היא אומרת לי, ומספרת איך בלילות היא חולמת על בית בדיוק כמו שיש לי. קטן ופשוט, ועם מלא אנשים שמרגישים שזה גם הבית שלהם.

חזרנו אל האולם שלובות זרוע. ביקשתי את סליחתה, ושוב המשכתי להתרוצץ בין חזקי שעורך את הסדר לבין המטבח, בין השולחנות ושוב חזרה למטבח.

אבל פתאום הכל נראה היה לי קסום ומתוק כל כך.

אני מקנאה בך

"אנחנו באותו הגיל, חני. את קולטת?", היא אומרת לי

לליל הסדר.

לא הפסקתי לחשוב עליה באותם ימים. כמו יצר הרע זה נכנס בי, ההשוואה הזו ביני לבינה. אוף. מה יש לי? למה פתאום קשה לי כל כך?

ליל הסדר הגיע. 2000 אנשים סביב שולחן הסדר שלנו. אני מלבישה את הילדים בבגדים תואמים, ויחד עם עוד מאות צעירים וצעירות אנחנו צועדים אל המלון. לי כבר לא היה הזמן לחשוב יותר מידי. התרוצצתי בלי הפסקה בין חזקי שעומד על הכסא ועורך את הסדר לבין המטבח, עברתי בין השולחנות העצומים, חייכתי אל כל אחד מהנוכחים, שאלתי

לעולם לא אשכח את הרחש שהיה בבית חב"ד כשהיא נכנסה אליו. מאחוריה היו הסוכנות שלה, חמש במספר. כל אחת מהן היתה אחראית על משהו אחר שקשור אליה. הישראלים שלפו את המצלמות ולא הפסיקו לצלם, אפילו הנפאלים התקלו סביבה. ידוענית ישראלית שהיא גם אשת עסקים גדולה, שביקשה לחגוג את ליל הסדר הגדול בעולם יחד איתנו. מנפאל היא היתה אמורה להמשיך להודו, בשביל פרסומת גדולה שהיא עומדת להשתתף בה, ומשם לוייטנאם, שם היא פותחת עסק חדש, נוסף לכל העסקים שכבר יש לה. אני הייתי אז רק שש שנים בנפאל. עם שלושה ילדים קטנים וכל כך הרבה אתגרים. בית חב"ד היה אז לגמרי בתוך הבית שלנו. המוני ישראלים גדשו את הסלון שלנו בבקרים ובלילות. המילה פרטיות לא היתה קיימת בכלל. כמעט שלא ישנתי באותן שנים... ופתאום, כשהיא נכנסה לבית חב"ד כדי לרכוש כרטיס לליל הסדר, הרגשתי קנאה. כן, כן. זו המילה. היינו באותו הגיל ממש. היא חופשיה ואצילית כל כך, מסתובבת בכל העולם עם הסוכנות האלה שלה, ואני מארחת בלי הפסקה, מתרוצצת ממקום למקום ועם משקל עודף מכל ההריונות. היא אמרה שניפגש שוב בליל הסדר, בעוד כמה ימים. הרכב המפואר של מלון היאט חיכה לה בחוץ, ואני עליתי על הריקשה כדי להביא דגים מן השוק

משדר מיוחד!

יום ראשון | 20:00
ר"ח אדר ב' | 10.03

רוצה לפתוח מוקד הפרשת חלה באזור מגוריך?
חייגי 073-222-1290

רשימת המוקדים המלאה תתפרסם באתר

דברי חיזוק וברכה
הראשון לציון
הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
והרה"ג זמיר כהן שליט"א

אירוע מרכזי
ומעמד הפרשת חלה
עם **הרבנית חגית שירה**

עשרות מוקדי הפרשת חלה בכל רחבי הארץ!

אם אני לוקחת חלק במעמד האדיר למען כלל ישראל!

LIVE הפרשת חלה ארצית ב-

להגנה ושמירה על חיילנו, לרכוואת הפצועים ולהחזרת החטופים שעדיין בשבי

מטבע מציל חיים

השנה זוכים לשמירה פי 3
מכל משחית ומחבל!

המטבע הנדיר

מתנה יוקרתית!
מטבע במהדורה
מוגבלת
ובהנפקה ייחודית
לשותפי הידברות

פרטים בהמשך...

לעילוי נשמה / יגאל בן שרה גוהר / פונגדה בן טורי / יעל בת זלפה / עליזה בת שרה כהן / נסים
שלום בן מרים / מריקה מרים לוי בת יעקב ושרה / משה בן כמון / שילת לאה בת עליזה בן הרוש /
תנאל דורני בן שולמית / **בשורות טובות וכל הישועות** / מתניה בן ערן ואביטל
רפואה שלמה וכל הישועות / חנה מאירה בת סעדה / משה ואריאלה מלכה בן חסיבה
הריון תקין ולידה קלה / תמר בת מיכל מסודי

העלון
מוקדש

להקדשת העלון

חייגו 073-222-1388

שלוחה 3